HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 21. | Sobota (Saturday 22. května (May) 1976 | Cena 25 centů

26. května uplyne sto let od úmrtí tvůrce českého dějepisu, významného představitele našeho politického života, zároveň však citlivého vlasteneckého básníka Františka Palackého, kterého národ ve vděčnosti a úctě nazval "Otcem národa".

Rhodéský premiér nespokojen s U.S. politikou vůči Rhodésii

Salisbury. — Rhodéský premiér Jan Smith obvinil Kissingera, že chce činit nátlak na bělošské Rhodésany, aby předali vládu černošské většině, v naději, že tím bude odvrácen zásah komunistů do záležitostí Rhodésie. Pak řekl doslovně: "Kdyby pan Kissinger byl lépe informován, věděl by, že každé předčasné předání vládní moci černochům v Rhodesii by rychle vedlo k boji mezi různými soupeřícími směry mezi černochy, a to v ještě větší míře než tomu bylo v Angole. Tyto boje by pak vedly k aktivnímu zásahu komunistů ze sousedního Mozambiku.

Nevyhnutelným důsledkem by pak bylo zničení civilisovaného, prosperujícího, mnohorasového státu Rhodésie a jeho nahrazení černošskou marxistickou diktaturou. Jeho vláda prý nemá v úmyslu uklidňovat komunisty tím, že by jim odevzdala svou zemi, ačkoliv Američané a Britové nechtějí Rhodésanům poskytnout zbraně, aby se hájili. Také ujistil, že pro Rhodesii zůstává konečným cílem vláda většiny.

ENGLISH SECTION INSIDE

V Bejrútu se stále bojuje

Bejrút. — O weekendu se v Bejrútu stále bojovalo. V sobotu tam bylo zabito 85 lidí a 150 jich bylo zraněno. V neděli bylo v jednom biografu střelami z moždířů zabito 15 lidí a 35 jich bylo zraněno; kromě toho bylo v pouličních bojích zabito 71 osob. I mezinárodní letiště musilo po několik hodin být k vůli bojům zavřeno. Premiér Rashid Karami, mohamedán, opětoval mnohokrát před rozhlasem svou výzvu k zastavení bojů, avšak bojující strany nedbaly jeho slov. Hájil syrský zásah v Libanonu, jehož cílem bylo pouze dobro této země. Syrské vojenske síly prý byly dány k disposici mohamedánským vůdcům Libanonu, aby jich užívali, jak uznají za vhodné.

V pondělí moslemské levicové hnutí, v jehož čele je Kamal Jumblatt, obdrželo od ministerského předsedy Libye Abdel Salam Jallouda ujištění, že libyjská vláda plně souhlasí s libanonskou levicí, odmítající mírové snahy Syrie a požadující odchod syrských vojsk ze země. Zatím co Jumblatt vyzval ostatní politické směry Libanonu k mírovému vyjednávání, boje se zostřily v Bejrútu a v jiných částech země. V Bejrútu bylo v pondělí zabito 179 lidí, včetně deseti školních dětí, a zraněných bylo 340.

Kissinger hodlá odstoupit

Washington. — Státní tajemník Dr. Henry Kissinger prohlásil při interview před televizí, že po uplynutí tohoto mandátu presidenta Forda by se raději vzdal své funkce. Prý by nechtěl, aby zahraniční politika Spojených států byla příliš úzce spojena s jeho osobou. Má-li zahraniční politika být náležitě vykonávána, je nutno, aby její provádění bylo svěřeno více lidem. Bude-li však naše země kvůli zvláštním okolnostem potřebovat jeho služeb, je ochoten svou funkci i nadále zastávat, avšak sám by se raději této funkce vzdal.

O záležitosti Panamského kanálu řekl, že Spojené státy jsou hotovy tento kanál hájit; bude záviset na tom, zda obdrží v nové zamýšlené smlouvě s panamskou vládou podmínky, které považuji za podstatné pro svou bezpečnost. Uzavření této nové smlouvy o kanálu není iminentní, protože taková smlouva musí být nejdříve projednána a potvrzena americkým Kongresem.

Také řekl, že hlavním důvodem, proč jej president Ford poslal na okružní cestu po Africe, byla potřeba ujistit Afričany o tom, že Spojené státy jsou na straně černošských většin, požadujících vládu ve svých zemích, dosud ovládaných bělošskými menšinami.

Itálie si koleduje o komunismus

Turin. — Podle průzkumu mínění, vykonaného turinskými novinami La Stampa, silná většina Italů by si přála mít levicovou vládu, ve které by byli zastoupeni socialisté a komunisté. Celých 38 procent tázaných se vyslovilo pro socialisticko-komunistickou vládu; z toho 20 procent tázaných žádalo účast křesťansko-demokratické strany a 18 procent tuto účast zamítlo. Pouze 32 procent tázaných by dalo přednost vládě politického středu nebo koaliční vládě středu se socialisty.

Dr. M. Ferjenčík

JAK VLASTNĚ NA TOM JSME?

Tuto otázku si dnes nejeden z nás dává, slyší-li všechny ty protichůdné názory o naší vojenské pohotovosti a síle. Pan Reagan a s ním někteří politikové, ba dokonce i generálové tvrdí, že naše obrana je nedostatečná (inadequate) čili, že jsme pokud jde o vojenskou moc sklouzli na místo druhé. Naproti tomu president Ford, někdy přímo vehementně obhajuje svůj názor a tvrzení o našem prvenství (second to none). Kde je pravda? My nezasvěcení cítíme, že cosi smrdí ve státě Dánském. Kdyby jsme opravdu byli na výši s naší vojenskou pohotovostí, by se o tom pravděpodobně nedebatovalo a nebylo by nutné dělat mnohé věci, které děláme, jako např. všude a ve všem ustupovat a opouštět strategické posice jednu za druhou a nechávat spřátelené nám národy bez podpory a napospas.

Naše politická nemohoucnost spočívá ne jen v naší vojenské slabosti a nepřipravenosti, hlavně však v naší nejednotnosti pokud jde o vedení státu jak v politice zahraniční tak i v politice vnitřní. Mezi vládou a kongresem to neklape. Častá presidentská veta jsou toho svědectvím. Naše armáda je nyní stavěna na službě dobrovolné. Není na tom nic špatného, kdyby ta dobrovolnost se mohla opírat a spočívat na naprosté loyalitě k vlastnímu státu a vlastní armádě. Služba vojenská je dnes spíše vhodným a pohodlným zaměstnáním než občanskou, hrdou povinností. Za takových okolností můžeme vyrábět ty nejlepší zbraně, které nebudou mnoho platné, jestli se nedostanou do rukou naprosto spolehlivých.

Jestli je toto všechno pravdou, pak se opravdu nemůžeme divit, že naše zahraniční politika nezískává ani úctu ani přízeň. S úsměvem kvitujeme každý políček, kterého se nám od pana Brežněva dostává. Těžko by nám bylo opravdu něco proti tomu namítat, kdybychom mohli věřit, že se naše vedení snaží ze všech sil tuto porušenou rovnováhu napravit a vyrovnat.

Sovětsko-čínský poměr respektivně nepoměr se nám přímo nabízí, aby jsme jej využili v náš prospěch a nahradili naši současnou nepřipravenost jakýmsi spojenectvím s Čínou, která je i při nynější své vojenské nepřipravenosti obávaným nepřítelem Moskvy. Peking nám něco podobného nepřímo nabízí. Okázalé přivítání R. Nixona a jeho pozvání do Číny, jako iniciátora sblížení USA a Číny ještě za jeho presidenství, není náhodné a má co dělat více s jeho plánem na spolupráci s Čínou než s jeho osobou. Mluví se též o tom, že Nixona, před jeho odletem od Číny navštívilo několik průmyslníků. Zlatá horečka, která svého času zachvátila naše výrobce po Sibiři a po Rusku, jednou také vypukne a bylo by jen přirozené, kdyby se začali obracet k Číně. Sověti nechtěli a nechtějí trvalé dodávky hotového zboží. Chtějí prototypy a své továrny. Hotové stroje nenechávají vyrábět ani svým satelitům, jen součástky strojů (traktoru, aut, tanků atd.) Výjimku tvoří snad jen Východní Německo s výrobou hotových computerů.

A co Sovětský svaz? Nechá tuto, pro jeho záměry tak výhodnou situaci nevyužitou? Těch 16 tisíc vycvičených agentů v Západním Německu pro sabotáže nemá jistě jen tak pro nic. Celá západní Evropa se silnou pátou kolonou komunistů v Itálii a Francii se může některý den lehce stát snadnou kořistí Sovětů. Nebude to potom i pro naše Spojené státy trochu pozdě?

Sloupek informací

KE ZPRÁVÁM ZE SOVĚTSKEHO SVAZU, FRANCIE A O ČESKOSLOVENSKU

Mezi vyloženě dobré zprávy zařazuji na první místo informaci z minulého týdne, že 69letý šéf sovětských komunistů Leonid Brežněv se dal jmenovat "maršálem Sovětského svazu" a když vůbec ještě vychází na nějaké slávy, že prý používá především nově ušité třpytivé uniformy.

Proč tak soudím? Inu, dostává se nám důkazů, které, jak doufám, se ve světě nepřehlédnou — že Brežněv se definitivně shlédl ve Stalinovi, po němž (1971) převzal titul "generálního tajemníka" ústředního výboru komunistické strany SSSR. (Chruščov, například, byl jen prvním tajemníkem). A nyní tedy přikročil k napodobování i "vojenské" kariéry svého bývalého pána. Sloužil mu mimo jiné jako předseda odborových organizací — unií a kdyby byl Josef Visarionovič Džugašvili v březnu 1953 neumřel, jistě by tak dodnes do roztrhání těla činil. Stalin uměl funkcionářům Brežněvova druhu učarovat . . .

Skoro zároveň s přisouzenou si vojenskou hodností jmenoval maršál-generální tajemník ministrem vojenství "civilistu" Dimitrije Ustinova. Dávného Stalinova miláčka, jemuž bylo málo přes 30 roků, když byl na začátku druhé světové války jmenován do čela zbrojního průmyslu, který do momentálních gigantomanických rozměrů dirigoval dodnes, od jisté doby také člen politbyra, nejužšího politického vedení SSSR. I Ustinov dostal vojenskou šarži: přes noc se právě včas k militaristickým parádám 1. máje stal generálem s příslušným poz'átky.

Dobře naplánováno, dobře provedeno. Uspěji však "maršál" Brežněv a "generál" Ustinov u těch vojáků od kostí, na nichž zesnulý ministr obrany Grečko budoval sovětskou převahu vojenské síly?

To může být zajímavý vývoj, který by mohl pomoci odhalit vnitřní slabosti vedení sovětského státu. Amerika jich ukázala již dost a dost. Teď je na řadě mocenská konkurence, již — zdá se — poslední poměrně lacino nabyté úspěchy stouply do hlavy. U nás tady se vítězní generálové docela rádi převlékali do civilu, od Washingtona po Eisenhowera, aby sloužili lidem. V Sovětském svazu si diktátoři stranického aparátu opatřují blýskavé uniformy — aby své komandování ještě zostřili?

Návštěva z Francie

U příležitosti Bicentennial, dvoustého výročí vzniku Spojených států k nám přijíždí řada představitelů spřátelených zemí, aby osobní návštěvou pozdravili americký lid. V příštích dnech bude naším hostem president Francouzské republiky Valéry Giscard d'Estaing. Připomene nám vliv francouzských revolucionářů demokracie 18. a 19. století na myšlení otců amerických svobod; dále, že Francouzi — například markýz LaFayette, státník a vojevůdce — patří k historii začátků USA. A samozřejmě se zmíní o soše Svobody, daru francouzských občanů Američanům, který od října 1886 vítá v newyorském přístavu příchozí do Spojených států. Všechno pravda.

Ovšem, i v roce "Bicentennial", byť bohatě zásobenými projevy mnoha kandidátů na různé úřady a roztřesení občas příslušnou předvolební horečkou žijeme nakonec normálně a střídmě a tedy: co je s Francií?

V březnu se v různých koutech země konaly místní volby a opoziční levicové strany dostaly 53 procent hlasů. Socialisté 26, komunisté 23 a zbytek různí radikálové tohoto směru, maoisté a podobní. Připomněla se tím skutečnost, že v Socialistické straně jsou kromě zastánců kursu postupných demokratických reforem i početní stoupenci úzké spolupráce s komunisty, kteří usilují o obnovení vlády takzvané "Lidové fronty", která ve Francii existovala již v polovině třicátých let — a připravila půdu politice ústupků vůči Hitlerovi.

Očekává se, že sklon k levičáctví se ještě silněji projeví v obecních volbách, ku kterým má dojít v příštím roce. Komunisté nikoliv náhodně zintenzivnělí taktiku patriotismu, citu, který je Francouzům velmi blízký.

President Giscard d'Estaing byl v nedávných rozhovorech s americkými novináři (viz. např. TIME, NEWSWEEK) optimistický — ale to může být také jen státnická povinnost. On sám vyhrál svůj úřad jen těsnou většinou (50.8 procent hlasů) a má v něm zůstat do roku 1981). Očekává, že v roce 1978, kdy se mají konat parlamentní volby, se situace změní ve prospěch jeho vlastní strany "Nezávislých republikánů", která pracuje ruku v ruce s většinovými gaullisty. Dnešní vývoj však tomu zatím nenasvědčuje.

Giscard se ucházel o nejvyšší funkci ve státě s plány mnoha reforem a dodnes prý je málo Francouzů, kteří by pochybovali o jeho dobrých úmyslech. Zatím se mu však plně podařilo prosadit jen snížení věku voličů na 18 let a zákon povolující potraty. Jeho nástup do úřadu poněkud uvolnil napjatou situaci v hospodářství, inflační kvóta se z 15 procent v roce 1974 snížila na letošních 9.6. Tím však výčet dosaženého končí. Na papíře zůstává reforma centralistické státní administrativy, jejíž základy tvoří Napoleonovy dekrety. Podobně je to s opatřeními proti spekulantství s půdou, se zákony o správě průmyslových podniků a s reformou výuky na universitách. Nedávné studentské demonstrace upomenuly na podobné z roku 1968, které byly začátkem pádu de Gaulla.

V zahraniční politice neprospívá Francii její nadále opatrnický, nerozhodný, jednou takový, jindy onaký přístup k problematice západo-evropského a politického společenství. Pokud jde o NATO, francouzské vojenské jednotky zůstávají nadále mimo — jak v roce 1966 rozhodl de Gaulle. Dotázán americkým žurnalistou, zda je pro "détente" jak ji praktikuje dvojice Ford-Kissinger, president Giscard d'Estaign odpověděl: "Ano."

Komu není rady . . .

V Československu postaru

Nebožtík president Zápotocký tvrdil v jednom ze svých literárních "děl", že "postaru se žít nedá", avšak vláda jeho nástupce v úřadě a zároveň generálního tajemníka komunistické strany dr. Gustava Husáka dokazuje, že možné to je. Nezměnily se metody a zůstávají i lidé, z nichž někteří sloužili ještě Gottwaldovi, všichni pak v různých funkčičkách a úřadech nechvalně známému Novotnému. (Až na Husáka ovšem, který éru posledně jmenovaného proseděl z větší části pro politické úchylkářství ve vězení: ale ten se po jaru 1968 otočil jako na obrtlíku a upomenul zase na svoje stalinistické mládí.)

Tvrdím tak po pročtení zpráv o sjezdech komunistů, které jsem dostal s určitým zpožděním. Členů KSČ je "přes milion tři sta tisíc", zhruba se dá říci, že skoro každý desátý je ve straně, jejíž mocenskou pozici v Československu netřeba líčit v podrobnostech, natolik jsme všichni informováni.

Koncem března zasedali v Bratislavě představitelé slovenských komunistů (bylo jich k 1. březnu 319.606) a jejich "prvním tajemníkem" byl znovu zvolen Jozef Lenárt, absolvent Vysoké stranické školy v Moskvě (1953—1956), který je členem celostátního stranického vedení od r. 1962. — V polovině dubna se v Praze konal 15. sjezd KSČ a potvrdil ve funkci generálního tajemníka dr. Husáka a ostatní staré "borce" hnutí, z nichž někteří dokázali politickou "pružnost" tím, že i "pražské jaro" přežili ve vysokých funkcích. Za příklad může posloužit člen sekretariátu ústředního výboru Oldřich Švestka, který — právě 30letý — se v roce 1952 stal zastupujícím šéfredaktorem RUDÉHO PRÁVA a za Dubčeka byl, a dnes zase je jeho šéfredaktorem. Podobným příkladem politického oportunisty je 52letý Lubomír Štrougal, staronový člen předsednictva KSČ a od r. 1970 předseda federální vlády. Za Gottwalda pracoval v krajském aparátě KSČ, za Novotného byl ministrem zemědělství (1959—1961), pak ministrem vnitra (do 1965) a později tajemníkem ústředního výboru. Dubčekovi sloužil coby náměstek předsedy vlády, po okupaci "čistil" ve funkci předsedy takzvaného "byra KSČ pro české země" aparát strany od dubčekovských "elementů" . . .

Nově se do užšího vedení vládnoucí strany jako "členové sekretariátu" dostali Jindřich Polednik a Čestmír Lovětínský. Ani v jejich případě nejde ovšem o nějaké nováčky, ale staré služebníky stranického aparátu. Polednik býval tajemníkem ústředního výboru Svazu (komunistické) mládeže, v březnu 1968 dobrovolně-nedobrovolně "resignoval", nyní je předsedou celostátního Svazu socialistické mládeže. Lovětínský byl tajemníkem libereckých komunistů, když v březnu 1968 také "resignoval" a odešel na krátký odpočinek jako "vedoucí Domova důchodců" v Liberci. Po okupaci byl povolán do Prahy, kde nějaký čas vedl politicko-organizační oddělení ústředního sekretariátu KSČ.

Tento krátký náčrt životopisů některých vedoucích KSČ — "vedoucí síly společnosti", jak praví platná ústava — mohu ukončit připomínkou, že právě v těchto dnech, konkrétně 21. května vzpomínají komunisté 55. výročí založení strany. V ten den v roce 1921 odhlasovali čeští komunisté přijetí 21 podmínek Komunistické Internacionály v Moskvě. Komunisté ze Slovenska a němečtí tak učinili již předtím a jednotná komunistická strana Československa byla založena vlastně až na ustavujícím sjezdu na podzim 1921. Květnové výročí je tedy jakousi "úpravou" dějin hnutí — ale co je takový podvůdek proti těm všem ostatním lžím komunistických dějin?!

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.

VYDÁVÁ:
"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
S REDAKČNÍM KRUHEM.

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.

May 22, 1976 — Vol. I., No. 21.

Sdružení bývalých politických vězňů komunistického Československa

Vás zve na tradiční

"PRVNÍ JARNÍ PIKNÍK"

pořádaný 23. května
v National Grove č. 2
v Riverside-Des Plaines a
29th street

Zábavní program — hudba
tombola
V případě nepříznivého počasí o týden později tamtéž

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

LETEM SVĚTEM

New York. — Dnes se na světě spotřebuje ročně asi 7,5 bilionu tun zdrojů energie převedeno na kamenné uhlí: z toho připadá 33 procent na uhlí, 45 procent na zemní olej a 22 procent na zemní plyn. Celkové rezervy zdrojů energie na celém světě obnášejí podle odhalů na 10,640 bilionů tun — opět převedeno na kamenné uhlí: z toho je 88 procent uhlí, 10 procent zemního oleje a 2 procenta zemního plynu. V budoucnu se tedy asi uhlí opět stane hlavním zdrojem energie. Připravují se zdokonalené metody na plné využití uhelné energie pomocí procesů zkapalnění a zplynovatění.

• • •

Bonn. — Podle odhadů dnes asi 14,000 Východních Němců provádí v Německé spolkové republice špionáž pro Sovětský svaz. Hlavní velitelství těchto špiónů je umístěno v 1. hlavním ředitelství KGB v Moskvě. V roce 1975 se jejich úsilí soustřeďovalo na vojenský a hospodářský obor; v hospodářství věnovali největší úsilí elektrickému průmyslu, elektronickému zpracovávání údaju, stavbě vozidel a konstrukci lodí. Letos se agenti Moskvy hlavně zajímají o kompjutrovou techniku, avšak nezanedbávají ani ostatní průmyslové obory.

• • •

Chicago. — Specialisté ve výchově dětí znovu zdůrazňují nutnost toho, aby děti se učily být poslušnými svých rodičů, protože k vůli své nezkušenosti potřebují jejich osvíceného vedení. Tato poslušnost však nemá být slepá, a jakmile dítě je schopno věc chápat, mají se mu vysvětlit důvody toho, proč něco musí anebo nesmí dělat. Tím se zároveň zabrání vzniku trucovitosti a rebelantství u dětí a jejich postupnému odcizování od rodičů a starších generací. Rodičům se doporučuje, aby ve svém poměru k dětem užívali spíše diplomacie než felčéblovství. Dítě, jehož vůle je brutálně zlomena, často také ztratí smysl pro iniciativu a stane se otrocky poddajným.

• • •

Madrid. — Španělský ministr letectva generál Franco-Iribarnegaray prohlásil, že Španělsko pomýšlí na to, stát se atomickou mocností. Španělsko, Portugalsko Albánie a Francie jsou jediné evropské země, které nepodepsaly smlouvu o zákazu šíření nukleárních zbraní z roku 1963. Španělsko sice má bohatá ložiska uranové rudy, avšak nezná techniku produkce nukleárních zbraní; doufá však, že v tomto oboru se mu dostane výpomoci od Francie. Tyto španělské sny však mohou přivodit zchladnutí vztahů se Spojenými státy.

• • •

New York. — Barbara Walters, 43letá, se stala nejdražší žurnalistkou a televizní oznamovatelkou světa. Dosud dostávala u stanice NBC za svá interview a za dvě hodiny zpráv denně plat ve výši $160,000 ročně. Její zprávy nejsou objektivnější než zprávy jejích kolegů a její interview nejsou originálnější, avšak faktem je, že posluchači televize se velmi zajímají o její programy. Nyní přestupuje na stanici ABC, která jí nabídla roční plat jednoho miliónu dolarů. Svou kariéru začala před 16 roky jako pouhá sekretářka u stanice NBC a stala se "hvězdou" ranního programu "Today".

• • •

Los Angeles. — Department zdravovědy na universitě Kalifornie dává těchto sedm rad pro zajištění si dlouhého věku: 1. jíst střídmě a pravidelně; mezi jídly nic nebrat; 2. ráno si dopřát plnou snídani; 3. v noci spát osm hodin; 4. varovat se přílišné tělnatosti; 5. nekouřit; 6. jen mírně požívat alkoholické nápoje; 7. denně si dopřát pohyb na zdravém vzduchu.

Agadir. — Podle úřední marocké zprávy jedna marokánská válečná loď zadržela při pobřeží Západní Sahary sovětskou nákladní loď, pravděpodobně převážející zbraně pro západosaharské nacionalisty Polisario. Sovětská loď byla donucena vplout do přístavu Agadir.

• • •

Londýn. — Anglický archeolog Martin Bodmead a americký badatel Howard Jennings se domnívají, že objevili místo paláce královny ze Sáby, současnice izraelského krále Šalamouna, a to na poloostrově, nyní zvaném Musandam či "Pobřeží pirátů", ležícím mezi východní Saúdskou Arábií a jižním Íránem. S pomocí Spojených arabských emirátů skupina anglo-amerických archeologů tam začne konat vykopávky na jaře příštího roku.

• • •

Londýn. — "Válka o tresky" ve vodách kolem Islandu pokračuje dále. Islandský dělový člun poškodil britskou rybářskou loď a zadržel ji. Britové mají v těchto vodách čtyři válečné lodi, chránící britské rybáře před islandskými dělovými čluny. Britští rybáři vylovují vody kolem Islandu a tak zbavují Island jeho hlavního hospodářského zdroje.

• • •

New York. — Podle informovaných pramenů Spojené státy nebudou souhlasit s přijetím Angoly za člena OSN, pokud na jejím území budou kubánští vojáci. Bude-li o této věci jednáno v Bezpečnostní radě OSN, pak Spojené státy prý jsou rozhodnuty podat proti tomuto členství své veto.

• • •

Helsinki. — Finská koaliční vláda pěti politických stran padla, protože komunisté odmítli schválit dvouprocentní zvýšení daně z obratu, aby bylo možno snížit schodek národního rozpočtu na příští rok, obnášející 500 miliónů dolarů. Tato koaliční vláda, u moci pět a půl měsíce, rovněž nebyla schopna vyřešit problém 90 tisíc nezaměstnaných. Finsko má 5 miliónů obyvatel. Ostatní strany vládní koalice byly sociální demokraté, strana středu, liberálové a švédská lidová strana.

• • •

Ženeva. — Od 3. května zasedá v Ženevě Výbor Spojených národů pro mírové využití vesmíru, jehož se zúčastňují právníci ze 37 zemí. Jejich úkolem je vypracovat text mezinárodní smlouvy o budoucím využití měsíce. Všichni přítomní jsou zajedno, že žádná země, žádná firma a žádná soukromá osoba si nemůže činit nároky na vlastnění měsíce. Existuje-li pak někde na měsíci podpovrchové bohatství, toto má prý náležet všem.

• • •

New York. — Odborníci mořského práva skončili v New Yorku svá jednání, ve kterých budou opět pokračovat letos v červenci. Při pokusech o stanovení nového mořského práva se narazilo na různé potíže. Budou-li výsostné vody každé přímořské země rozšířeny z dosavadních tří mil na požadovaných 12 mil od pobřeží, pak 126 dosud mezinárodních mořských úžin přejde do vlastnického práva jednotlivých přímořských zemí. Vnitrozemské státy také protestují proti tomu, aby přímořské země, jichž je asi 100, si pro sebe vyhradily rybolov a jiné hospodářské zdroje moře až do vzdálenosti 200 mil od pobřeží. Velká většina zúčastněných delegátů také vyslovila svůj nesouhlas s tím, aby pokročilé průmyslové země už teď začaly těžit z dna oceánů balvany manganu a jiných cenných nerostů; Spojené státy, Západní Německo a Japonsko už mají k disposici potřebné techniky pro těžbu těchto nerostů až do hloubky 16,500 stop.

• • •

Mukualofa. — Království Tonga v jižním Pacifiku sestává asi z 200 malých ostrovů o celkové rozloze ne více než 280 čtverečních mil, na kterých žije asi 90,000 obyvatel. Tito lidé jsou známí svou velmi přívětivou povahou a smyslem pro radost ze života, kterou přejí i všem ostatním lidem. Už první cestovatelé si všimli jejich přátelské povahy, velmi rozdílné od divošské povahy jiných ostrovanů Pacifiku, kteří byli lidojedy. Králové Tonga jsou tradičně těžké váhy. Nynější král Tupou IV. váží asi 500 liber, a jeho matka, královna Sulota III., která vládla 47 let, potřebovala při korunovaci anglické královny Alžběty II. v roce 1952 ve Westminsterském opatství tři židle, aby si mohla sednout.

• • •

Saigon. — Jihovietnamští komunisté rozhlašovali celý rok do světa, že v jejich zemi k žádné očekávané "krvavé koupeli" nedošlo. Nyní se však rozhodli "utáhnout šrouby" a proto vyzvali všechny cizí žurnalisty, aby opustili Saigon a odebrali se do Hanoje, nového hlavního města sjednoceného Vietnamu. Tam jim budou předávány úřední zprávy také o tom, co se děje v Jižním Vietnamu; sami však nebudou mít možnost zjišťovat pravou skutečnost.

• • •

Rio de Janeiro. — Tajemník financí William Simon oznámil za své cesty po Jižní Americe, že Spojené státy jsou ochotny poskytnout Číli hospodářskou výpomoc, aby dosáhla ekonomické stability a blahobytu. Bude prý však nutné, aby čilský režim zajistil ve své zemi osobní a politické svobody. Čilská vláda brzo nato oznámila, že na důkaz své dobré vůle propustí na svobodu 49 politických vězňů.

• • •

Liverpool. — Jeden anglický lékař si všiml toho, že ku podivu ženy "ideálních manželů", kteří nejsou ani pijany ani nevěrní a o svou rodinu se svědomitě starají, trpí více než průměr lidí různými nemocemi, trávicími potížemi, bolestmi hlavy a pocity závratě, a to ještě více než ženy, jichž manželé nejsou právě ideální. Tento fakt vysvětlil tímto způsobem: Lidé, kteří mají příliš mnoho času, aby se zabývali sami sebou, trpí nejvíce uvedenými neduhy, zatím co lidé, kteří si nikdy nedopřejí klidu, nýbrž myslí na druhé a pracují pro druhé, jsou zdravější a těmito potížemi netrpí. Ženám, které mají příliš mnoho času, zabývat se svými problémy, doporučuje nalézt si nějaké zaměstnání anebo věnovat se službě druhým.

• • •

Jeruzalém. — V Sýrii žije asi 250,000 Drusů, v Libanonu 100 tisíc. Za šestidenní války v roce 1967 se 38,000 Drusů Golanské vysočiny dostalo do područí Izraele, který jejich území obsadil. Novou hranici mezi Izraelem a Sýrií byli mnozí příbuzní mezi Drusy od sebe odděleni. Nyní vojáci Spojených národů dovolují, aby se každou sobotu příbuzní Drusové shromáždili po obou stranách linie příměří, dívali se na sebe divadelními kukátky a hovořili spolu pomocí ampliónů. Mezinárodní Červený kříž zprostředkuje dopisní spojení mezi oběma stranami. Izraelité už zatkli 45 Drusů Golanské vysočiny a obvinili je ze špionáže ve prospěch Arabů.

• • •

Brusel. — Podle výsledků posledních voleb bylo mezi voliči členských zemí Severoatlantického paktu NATO toto procento komunistů: v Itálii 29 procent, ve Francii 21 procent, na Islandě 19 procent, v Portugalsku 15, v Lucembursku 10, v Řecku 9.8, v Holandsku 4.5, v Dánsku 4.2, v Belgii 3.2, v Norsku 1 procento, v Západním Německu 0.3 procenta a v Anglii 0.1 procenta.

• • •

Brusel. — V roce 1978 se mají konat přímé volby do Evropského parlamentu. Kvůli této události křesťansko-demokratické strany ze sedmi zemí Evropského společenství založily Evropskou lidovou stranu, jejíž sídlo je v Bruselu v Belgii. Zakládající výbor zvolil jejím prvním předsedou belgického ministerského předsedu Tindermansa. K Evropské lidové straně náležejí křesťanští demokraté Západního Německa, Itálie, Belgie, Francie, Irska, Holandska a Lucemburska

• • •

Občané i návštěvníci západoněmeckého města **Würzburg**, kteří přišli nakupovat do středu města vyhrazeného jen pro chodce, byli nemálo překvapeni. Bylo v pátek před Květnou nedělí. Hezká děvčata a zdvořilí mladí mužové se jich s úsměvem ptali, zda jim nemohou darovat pohlednici s nápisem. Nejprve se každý tvářil skepticky v obavě, že mu opět nějaká sekta nebo politická strana chce tahat peníze z kapsy, ale pak — po krátkém srdečném rozhovoru skoro všichni pohlednici přijali. Ti chlapci a děvčata byli totiž členové svazu katolické mládeže z Würzburgu a chtěli tímto origiálním způsobem pomoci svým spoluobčanům, aby se zamysleli nad postavou Ježíše Krista a nad jeho evangeliem. Na pohlednici, graficky vysoké úrovně, stálo: BEZ TEBE BY NA KOUSÍČKU SVĚTA NEBYL KRISTUS. Myšlenka a provést tuto akci byly dílem jediného okamžiku. Přihlásilo se ihned 40 mladých, slečny a mladí pánové. Žádné děti! K akci se připojila i beatová skupina "SANTA CRUZ", jež pak pořádala koncert pod širým nebem na hlavním náměstí. Kolem 14. hod. bylo už všech 20.000 připravených pohlednic rozdáno. — Důležitější než organisace celé akce byla příprava účastníků. Vždyť se nejednalo o žádnou estrádu, nýbrž tito mladí křesťané měli vydávat svědectví víře. Proto se při předběžném setkání prodebatovalo, co každému nápis říká. "Bez tebe"... to znamená, že mě někdo oslovuje, že Kristus ve mně skládá svou naději... nemám naplnit celý svět, ale jen kousíček... ten svůj... když to dokážou mnozí bude ten kousíček stále větší... jestliže ale já zklamu... ten můj kousíček vypadne... Nápis říká jasně: Vy máte být svědky lásky, ukřižování i zmrtvýchvstání Krista. Něco jiného řeknou ta slova i vaše svědectví angažovaným katolíkům, něco jiného matrikovým křesťanům, pro ateisty budou záhadou nebo provokací avšak stále platí: Bez tebe by na kousíčku světa nebyl Kristus. —

DOBA VELIKONOČNÍ

ŠESTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ.

MODLITBA: Všemohoucí Bože, — dej, ať tyto radostné dny zmrtvýchvstání Páně — slavíme opravdově, — aby se velikonoční památka — trvale projevovala v našich skutcích, — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ. (Sk. 10: 25—26. 34—35. 44—48).

Stalo se, když Petr chtěl sestoupit, Kornelius mu šel vstříc a padl mu v hluboké úctě k nohám. Ale Petr ho zvedl se slovy: "Vstaň! Vždyť i já jsem jen člověk."

Tu se Petr ujal slova a promluvil: "Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě že mu je milý ten, kdo se ho bojí a koná, co je správné."

Když ještě Petr mluvil, náhle sestoupil Duch svatý na všechny, kdo poslouchali tu řeč. A žasli věřící obrácení ze židovství, kteří přišli s Petrem, že se i pohanům dostalo v hojnosti daru, to je Ducha svatého. Slyšeli totiž, jak mluví jazyky a velebí Boha.

Tehdy Petr na to řekl: 'Může někdo odpírat křestní vodu těm, kteří jako my přijali Ducha svatého?" Rozkázal pak, aby je pokřtili ve jménu Ježíše Krista. — Potom ho prosili, aby u nich zůstal ještě několik dní.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JANA. (1 Jan 4: 7—10).

Milovaní, milujme se navzájem, protože láska je z Boha a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznal Boha. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něho. V něm záleží jeho náska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA. (Jan 15:9—17).

Ježíš řekl svým učedníkům: "Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.

To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná.

To je moje přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.

Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám přikazuji. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.

Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo: a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu.

To vám přikazuji, abyste jeden druhého milovali."

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
Naše cestovní kancelář vypraví z Chicaga a okolí 4 autobusy "Greyhound" na 41. Mezinárodní eucharistický kongres do Philadelphie 1.-8.srpna 1976., se zájezdem do Washington, D. C. na zpáteční cestě. Jízdné s dvojím přenocováním tam a zpět: $110.00 — Přihlaste se bezodkladně u svých osadních spolků, anebo přímo v naší cestovní kanceláři.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Tobiáš ji vzal, strhl s očí a hned nabyl zase zraku. I chválili Boha, on i manželka jeho a všichni, kteří ho znali.

Tobiáš pravil: "Velebím tě, Hospodine, Bože Izraelův, že jsi mne potrestal a že jsi mne uzdravil. Hle, vidím Tobiáše, svého syna."

Po sedmi dnech přišla také Sára, žena jeho syna, i všecka čeleď zdráva, i dobytek, velbloudi a mnoho manželčiných peněz, jakož i peníze, které byl si vzal od Gabela.

I vypravoval svým rodičům o všech dobrodiních, které na něm Bůh učinil skrze člověka, jenž ho vedl. Přišli též Achior a Nabat, Tobiášovi bratrovci, rozradostnění k Tobiášovi a blahopřáli mu ke všemu štěstí, které mu Bůh prokázal. Sedm dní hodujíce všichni plesali velikou radostí.

Potom povolav si Tobiáš syna svého pravil mu: "Co můžeme dáti tomuto svatému muži, který šel s tebou?"

Tobiáš otci odpověděl: "Otče, jakou odměnu mu dáme? Co se může vyrovnati jeho dobrodiním? Vedl mne a zase ve zdraví přivedl, on vybral peníz od Gabela, on mi zjednal manželku, on zapudil od ní zlého ducha, jejím rodičům způsobil velikou radost, mne samého vysvobodil, že mne ryba nepohltila, také tobě zjednal zrak, bys viděl nebeské světlo, zkrátka zahrnuti jsme skrze něho vším štěstím. Co mu budem moci dáti, by se to srovnávalo s jeho zásluhou? Ale prosím tě, otče můj, požádej ho, zdali by snad bylo mu libo vzíti si ze všeho, co bylo přineseno polovici?" Povolavše jeho pak, otec a syn, vzali jej stranou a počali prositi, by ráčil polovici všeho co přinesli, přijati za vděk.

Tu jim pravil tajně: "Dobrořečte Bohu nebeskému a před vším, co žije, jej chvalte, neboť učinil s vámi dle svého milosrdenství. Tajemství královo ukrývati je dobře, ale Boží skutky zjevovati a velebiti je čestno. Modlitba s postem a almužnou jest lepší, nežli schovávati poklady zlata. Neboť almužna vysvobozuje od smrti, čistí hříchy a působí, že docházíme milosrdenství a věčného života. Ti však, kteří činí hřích a nepravost, jsou nepřátelé sebe samých. Proto zjevuji vám pravdu a nebudu skrývati před vámi tajemství: Když jsi s pláčem modlíval se a pochovával mrtvé, když jsi nechával svého jídla, ukrýval ve dne mrtvé ve svém domě a v noci je pochovával, já jsem přednášel modlitby tvé Hospodinu. A žes byl Bohu milý, bylo třeba, bys byl zkoušen. Nyní však poslal mne Hospodin, bych tě uzdravil a Sáru, manželku tvého syna, vysvobodil od zlého ducha. Já' jsem Rafael, jeden ze sedmi, kteří stojíme před Hospodinem."

Když to uslyšeli, zarazili se a třesouce se padli k zemi na tvář. I řekl jim anděl: "Pokoj vám, nebojte se! Neboť když jsem byl s vámi, bylo to vůlí Boží. Jemu dobrořečte a jemu zpívejte. Zdálo se, že jsem s vámi jedl a pil. Ale já požívám neviditelného pokrmu a nápoje, který nemůže být od lidí viděn. Nyní je však čas, abych vrátil se k tomu, který mne poslal, vy pak dobrořečte Bohu a vypravujte všecky jeho podivuhodné skutky."

Když to pověděl, zmizel jim před očima, že ho nemohli již viděti. Ležíce tři hodiny na tváři dobrořečili Bohu a vstavše vypravovali všecky podivuhodné skutky jeho. Tob. 10, 11, 12.

V cizím světě.

Rozumíme veliké úzkosti Tobiášových rodičů o nepřítomného syna. Báli se, aby tělesné zdraví synovo neutrpělo škody, ale neméně chvěli se úzkostí, aby nezkažená duše jinochova ve špatné společnosti v cizím světě nebyla hříchy otrávena.

Pokračování na str. 5.)

Z knižních novinek v Evropě

Po dobré knížce vydané česky v západním světě byla vždy v Československu sháňka. Ale zájem našich krajanu i emigrantů všech generací a roku příchodu se stále drží, jak dokazují novinky dvou evropských českých nakladatelství.

Pěkně upravenými knížkami s ilustracemi a vázanými v plátně proslulo švýcarské nakladatelství Konfrontace v Curychu. Na jeho kontě je již pěkná řádka knih, která je chlubou v knihovnách českých krajanů. Vzpomeňme jen knih o českém jazyce, dlouho v Československu nevydávaných, jako bylo dvoudílné dílo Pavla Eisnera "Chrám a tvrz", které Ferdinand Peroutka nazval "největším vydavatelským činem v exilu". Je doplněno další knihou Pavla Eisnera **"Čeština pokřtěná a poslechem"** osobitým slovníkem mateřštiny, vysvětlujícím jemné a někdy se pletoucí významy českého jazyka. Nebo dovedete snad přesně určit rozdíl mezi slovem lupič a loupežník? (370 stran, asi 8 dol.).

Nejnovější knihou, která je právě v tisku je výběr myšlenek a názorů prvního našeho presidenta, který připravil Jaroslav Dresler z Mnichova pod názvem **"Masarykova abeceda"**) cena knihy je 20 švýc. franků čili asi 8 dolarů). Již vytištěnou knihou, která nalezla velký ohlas i u německých čtenářů jsou veselé příběhy rodiny autora knihy Ivana Krause s titulem **"To na tobě doschne"** (120 str., asi 7 dol.). Ivan Kraus je spolu s Bedřichem Hanyšem zakladatelem exilového Černého divadla v západoněmeckém Wiesbadenu a nyní v Mohuči "The Velvets". Německý překladatel G. Baumrucker prohlásil: "Něco tak výborného jsem už dlouho nečetl". Zasmát se můžeme i knize autora, jehož jméno nelze zveřejnit protože kniha byla tajně přinesena ze Sovětského svazu. Jmenuje se **"Podivuhodná dobrodružství Váni Chmotanova"** a líčí paniku v Moskvě, když byla náhle z kremelského mauzolea ukradena hlava konzervovaného Lenina. A kdo se chce dále pobavit, sáhne po dalších humorných knihách z minulých dvou let, vydaných v Curychu, ať je to **"Smutný muž"** Jaroslava Válka nebo **"Černí baróni"** tzv. Kefalína.

Konfrontace vydala nový díl Solženicynovy knihy **"Souostroví Gulag"** a chystá k vydání díl druhý (celkem jsou tři). Vydala i nové překlady německých a švýcarských autorů jako Kafkův **"Proces"** a Dürrenmattův neobvyklý kriminální příběh **"Soudce a jeho kat"**. Konečně každý má možnost si na nakladatelství napsat o prospekt a sice na adresu: Konfrontation, Im Struppen 1, CH-8048 Zürich. Nyní vyšly i prvé knih-

Pokračování na str. 5.)

(Pokračování ze str. 1.)

Obavy a úzkosti rodičů Tobiášových zakouší všichni řádní rodičové, když syna nebo dceru posílají do světa na studie, do služby, na vojnu a pod. Vždyť co práce a starosti stála svědomité rodiče výchova dítěte a ve světě mezi cizími lidmi jistě nejedno nebezpečí je ohrožuje.

Co dělat?

Tato nebezpečí bohužel nelze nikdy úplně odstranit. Jediné, co lze učiniti, jest nebezpečí omezit. K tomu přispívá především dobrá náboženská výchova: aby rodiče naučili své dítky zralé rozvážnosti a vážné zdrženlivosti. Syn jde na vojnu. Co mu poskytne oporu, aby uprostřed posměvačů a svůdců vytrval v dobrém? Dobrý náboženský základ z domu otcovského! Zde plnou měrou platí slova Pána Ježíše o domě postaveném na skále: "I spadl příval a přišly řeky, a zavály větry a obořily se na ten dům, a nepadl, neboť byl založen na skále." Jinak jest s domem postaveným na písku náboženské chladnosti a lhostejnosti: "I spadl příval, a přišly řeky, a zavály větry a obořily se na ten dům. I padl a pád jeho byl veliký." Odchází-li syn nebo dcera na studie, do učení nebo do služby, jest nejpřednější povinností rodičů, aby se dobře přesvědčili, do jakých rukou své dítě svěřují. Co ukidňovalo otce Tobiáše, když kolikrát zalétal v duchu za synem? Byla to Tobiášova důvěra: "Muž, s který jsme ho poslali, je zcela spolehlivý bytný, mistr, hospodář, jímž si své dítě svěřil? Pozor? Nestačí ženom občanská uhlazenost, vlídnost a odborná dovednost, není-li pevného a opravdového náboženského, katolického přesvědčení. Bohužel, že nejedněm rodičům mohl by Pán Ježíš říci jako řekl Martě, sestře Lazarově: "Otče, matko, pečlivi jste a staráte se o mnohé věci pro své dítky, ale jednoho jest zapotřebí." Tím jedním nejpotřebnějším jest: nespustiti se Boha. Šťastni jsou rodičové, kterým se s pomocí Boží a výše naznačeným způsobem toho podaří docíliti, aby se jejich dítky po celý život Boha nespustily.

Zase několik pravidel Ducha sv.

Duch svatý ústy Raguele a jeho manželky dává křesťanským snoubencům důležitá pravidla: milovati se navzájem, etíti tchána a tchyni, spravovati čeládku, opatrovati svůj dům, jeden každý chovati se bez úhony.

Vzájemné lásce budou se stavěti v cestu rozmanité překážky. Jenom Bohu oddaná a láskyplná trpělivost dovede tyto škodlivé překážky odstraňovati.

Tchán a tchyně jsou jednomu z manželů osoby cizí Proto často musí zakoušeti trpkých příkoří od manželky svého syna nebo od manžela své dcery. Taková nezasloužená a bolestná příkoří volají k Bohu o trest. Trest jistě se dostaví podle pravidla: Čím kdo hřeší tím i trestán bývá.

Služební náleží k domcnosti. Představení domácnosti mají povinnost nejenom dáti služebným zasloužcnou mzdu, nýbrž také dbáti o jejich pořádný život. Mají laskavě upozorňovati a napomenouti, je-li třeba i rozhodně a přísně zakročiti. Je jisto, že dobrý příklad hospodáře a hospodyně má na služebné veliký vliv.

Opatrovati dům není snadným úkolem. Paní domu, jíž ponejvíce jest tento úkol svěřen, musí míti oči všude, myšlenky při všem, nesmí nikdy zapomínat, musí do budoucnosti předvídat. Kniha Přísloví kreslí obraz starostlivé manželky a hospodyně: "Manžel na ni spoléhá, o zisk nemá nouze. Prospěch mu činí, ne škodu, v každý den života svého... Pracuje radostnou rukou. Jest jak obchodní koráb, z dálky, jenž dováží chleba. Když ještě noc je, vstává, rozdává stravu své rodině, služebným svým jídlo. Vliv a čest její roucho jest, s úsměvem v budoucno patří. Ústa svá otvírá v moudrosti, učení vlídné má na rtech. Pátrá, co v domě se děje, chleba bez práce nejí. Rostou ji děti a ctí ji, ve vážnosti roste i muž její a chválí ji. Klamavá, prchavá krása jest. Která se bojí Pána, té ženě přísluší chvála!" Př. 31.

Býti bez úhony neznamená nic jiného než chrániti se hříchu a vždy a ve všem míti na paměti vůli Boží. To jest ovšem povinností obou manželů.

Královo tajemství.

Slova Rafaelova, jimiž se dal rodině Tobiášově poznati, jsou hodna posla Božího. Jsou překrásná a hluboká. Praví o nich sám Rafael, že jimi odhaluje tajemství Králova, tajemné skutky a řízení Boží: "Tajemství Královo ukrývati je dobře, ale Boží skutky zjevovati a velebiti je čestno." Záměry pozemských králů zjevovati nesmí ten, jemuž byly tajné svěřeny, protože by mohlo jejich prozrazení býti králi osudné, na příklad prozrazení válečných plánů. Záměry Boží však lidem oznámiti není nebezpečno, protože jich žádný člověk nemůže zhatit, ba naopak jest užitečno, by je v určitých případech prohlédl, a pak tím více moudrost a dobrotu Boží velebil.

Dejme si říci!

Modlitba s postem a almužnou jest lepší, nežli schovávati poklady zlata," upozorňuje Duch svatý ústy Rafaelovými. Zásluhy těchto tří dobrých skutku jsou bohatstvím, které nám nikdo nemůže vzíti a které nám zůstane pro celou věčnost. Modlitbou, postem a almužnou získáváme si milosrdenství Boží. Ovšem dobrý skutek nezjednává sám člověku odpuštění hříchu. K odpuštění jest třeba svaté zpovědi všem lidem. Za dobré skutky získáváme si však mimořádnou milost Boží: vytrvalost v dobrém až do konce.

Znova a znova!

Z vzácných slov andělových, nechť neujde naší pozornosti povzbuzující výrok: "A žes byl Bohu milý, bylo třeba, bys byl zkoušen." Vidíme, že zase se osvědčilo přísloví: Koho Bůh miluje, toho křížem navštěvuje.

Čeho budeme požívati v nebi.

"Já požívám neviditelného pokrmu a nápoje, který nemůže být od lidí viděn," pravil na vysvětlenou Rafael. Neviditelný ten pokrm a nápoj je Bůh, kterého požívají andělé, poznávajíce ho v jeho neskonalé kráse a velebnosti a milujíce ho v jeho nezměrné dobrotě a lásce. Téhož nebeského pokrmu a nápoje máme požívati také jednou my ve věčném životě a máme odtud čerpati nevýslovnou rozkoš a blaženost. Svaté přijímání jest nejlepší přípravou na onen život a na onen pokrm.

DODATEK K VYPRAVOVÁNÍ O TOBIÁŠOVI.

Tobiášův chvalozpěv — Tobiáš starší předpovídá před svou smrtí zkázu Ninive a slávu rodné země — napomíná svého syna, aby se z Ninive vystěhoval — Tobiáš syn po matčině smrti tak učinil.

Tobiáš starší otevřev ústa dobrořečil Hospodnu řka: "Veliký jsi, Hospodine na věky, po všecku věčnost trvá tvoje vláda. Neboť mrskáš ty a zase hojíš. Do podsvětí svádíš a vyvádíš zpět, a tvé ruce nikdo uniknout nemůže. Slavte Pána, synové Israelovi, před očima národů jej chvalte, neboť právě proto rozptýlil vás mezi národy, kteří neznají ho, abyste mluvíce o jeho divech je učili, že není Bůh jiný všemocný kromě něho. On nás trestal pro naše nepravosti a on spasí nás pro své milosrdenství. Hleďte-co nám prokázati ráčil, oslavujte ho se strachem a s hrůzou, svými činy velebte věčného krále. Já budu slavit ho v zemi zajetí svého, neboť ukázal svou velebnost na hříšném lidu. Obraťte se tedy, kteří hřešíte, vykonávejte před Bohem spravedlnost. Věřte, že vám prokáže milosrdenství. Ját', to jest duše má, raduje se z něho. Slavte pána všichni, které si vyvolil, slavte dny veselé, vzdávejte mu díky. Jerusaléme, ty město Boží, Pán tě potrestá pro skutky tvých rukou. Oslavuj Pána dobrými svými činy, vzdávej chválu Bohu věčných věků, aby zase vystavěl svůj stánek v tobě, povolal zpět do tebe všecky zajatce, abys plesal po všecky věky věkův.

Velejasným světlem stkvíti se budeš, všecky končiny země se budou ti klanět. Národové zdaleka k tobě přijdou, s dary budou se klanět v tobě Pánu, půdu tvou za svatou budou považovat, budout' jméno velké v tobě vzývat. Zlořečeni budou, kdo tebou pohrdnou, zavrženi, kdož tě budou tupit. Požehnání však tvoji stavitelé. Ty pak radost budeš míti ze svých synů, neboť všichni budou požehnání, budou shromážděni u Hospodina. Blaze každému, kdo miluje tě, a kdo raduje se z pokoje tvého. Duše moje, dobrořeč Hospodinu, vysvobodíť město své Jerusalem ze všech jeho soužení Hospodin Bůh náš. Budu šťasten, žít-li bude můj dorost, aby viděl slávu Jerusalema. Jerusalemské brány zbudovány budou ze safírů a ze smaragdů. Z drahokamů všecky zdi jeho vůkol. Všecky ulice jeho vydlážděny budou bělostným a čistým kamenem, a v jeho třídách bude zpěv: "Alleluja." Požehnán Hospodin, který vyvýšil jej, vládniž nad ním na věky věkův. Amen.

Tobiáš dokončil svůj chvalozpěv.

Od té doby, co nabyl Tobiáš zraku, byl ještě živ čtyřicet dvě léta, a viděl syny svých vnuků. Dovršiv sto dva roky byl uctivě v Ninive pohřebn. Ztrativ totiž zrak v padesátém šestém roce a v šedesáti letech ho zase nabyl. Ostatek jeho života byl radostný a prospívaje v bázni Boží odešel v pokoji.

Pokračování

(Pokračování ze str. 4.)

v německém jazyce a začalo se s moderním antikvariátem.

Holandské nakladatelství CCC, Postbus 4119, NL-Haarlem dalo právě do prodeje českou knihu redaktora Joseta J. Staňka **"Potrestaní"** (asi 6 dolarů), která zachycuje v jedenácti povídkách autorovy vlastní zážitky z jáchymovského pracovního tábora padesátých let.

MUŽSKÉ POLOBOTKY z Č S R . široké, pohodlné

$17.98
Též papuče, pantofle a pracovní boty
MACH Shoe Dep.
3720 West 26th Str

HLEDÁME
ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snažlivé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY REALTY"
5838 W. CERMAK RD.
CICERO, ILL. 60650
MLS 863-8710

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1177
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

Církevní zprávy

Vatikán: V neděli 2. května na Svatopetrském náměstí během mše sv. Pavel VI. prohlásil za blahoslaveného ctihodného Božího služebníka Leopolda Mandiče z Castelnuova, řeholníka z řádu kapucínů. (Viz náš článek.)

Vatikán: Sv. Otec svolal na 21. květen tajnou konsistoř, při níž bude jmenovat 19 nových kardinálů; jsou jimi: Octavio Antonio Beras Rojas, arcibiskup ze Santo Domingo; Opilio Rossi, apoštolský nuncius v Rakousku; Giuseppe Maria Sensi, apoštolský nuncius v Portugalsku; Juan Carlos Aramburu, arcibiskup z Buenos Aires; Corrado Bafile, prefekt posv. kongregace pro svatořečení; Hyacint Zhiandum, arcibiskup z Dakaru; Emanuel Nsubuga, arcibiskup z Kampaly; Josef Schroffer, sekretář posv. kongregace pro katolickou výchovu; Lawrence Trevor Picachy, arcibiskup z Kalkaty; Jaime Sin, arcibiskup z Manily; William Wakefield Baum, arcibiskup z Washingtonu; Aloisio Lorscheider, arcibiskup z Fortalezy v Brazilii; Reginald John Delargey, arcibiskup z Wellingtonu na Novém Zélandě; Edward Pironio, prefekt posv. kongregace pro řeholníky a sekulární instituty; László Lékai, arcibiskup z Ostřihomu; Basil Hume, arcibiskup z Westminsteru; Viktor Razafimahatratra, arcibiskup z Tananarive na Madagaskaru; Dominik Ekandem, biskup z Ikot Ekpene v Nigerii; Bolesław Filipiak, Polák, děkan prvních auditorů soudního dvora zvaného Sacra Romana Rota. Kromě toho sv. Otec si vyhrazuje "in pectore" jmenování dalších dvou kardinálů.

Z uvedeného seznamu, vypracovaného podle obvyklého měřítka, tj. v pořadí jak dlouho kdo zastává svůj arcibiskupský či biskupský úřad, vyplývají tyto údaje: 13 nových kardinálů je sídelními arcibiskupy a biskupy: 4 pocházejí z Afriky (ze Senegalu, Ugandy, Madagaskaru a Nigerie, 4 z Ameriky (ze Spojených států, Dominikánské republiky, Argentiny a Brazilie), 2 z Asie (z Indie a Filipín), 2 z Evropy (z Maďarska a Velké Británie) a 1 z Nového Zélandu v Oceánii; 2 jsou apoštolští nunciové pracující v diplomatických službách sv. Stolice; 2 jsou vedoucí a 1 sekretářem v kuriálních úřadech, a konečně jeden je děkanem soudu Sacra Romana Rota. Sv. Otec ve volbě nových kardinálů zachovává i při této konsistoři svůj úmysl a své úsilí, které již dříve několikrát veřejně prohlásil během minulých konsistoří, aby byl kardinálský sbor co možná největším obrazem celé církve, tj. aby vyjadřoval universálnost jejích členů a zastoupení jednotlivých místních církví. V tomto směru tedy nová jmenování kardinálský sbor opět obohacují. Noví kardinálové, jak je vidět, skutečně pocházejí ze všech světadílů: 4 z Afriky, 5 z Ameriky (mons. Pironio je argentinského původu), 2 z Asie, 7 z Evropy: mons. Schroffer je Němec, monsiňoři Rossi, Sensi a Bafile Italové a mons. Filipiak, Polák, mons. Lékai Maďar a mons. Hume Angličan a 1 konečně z Oceánie. Poprvé ve svých dějinách mají vlastního kardinála Dominikánská republika, Senegal, Uganda a Nigérie. Fakt, že z celkového počtu 19 kardinálů jsou jen tři Italové, je novým důkazem stále větší internacionalizace posv. kolegia a kuriálních úřadů. Dalším charakteristickým rysem je, že většina nově jmenovaných působí přímo v pastoraci, neboť 13 z 19 jsou sídelní biskupové. K tomu ještě přistupuje fakt, že 2 ze 4 zvolených kuriálních úředníků pracovali dříve rovněž v pastorační službě: mons. Schroffer byl biskupem v Eichstättu a mons. Pironio v Mar del Plata. Pouze jediný z nových kardinálů, mons. Filipiak, není dosud biskupem a obdrží proto biskupské svěcení při svém jmenování.

V této souvislosti připomínáme, že i v předešlých konsistořích (r. 1965, 1967 a 1969) byli jmenováni kardinály někteří, kdo dosud neměli biskupskou hodnost. S nově jmenovanými stoupá počet členů kardinálského sboru ze 117 na 136 osob, a dva další jejichž jména sv. Otec zatím zachovává "in pectore". Pokud jde o věk nových kardinálů, pouze tři z nich překročili sedmdesátku. 7 kardinálů se narodilo v letech 1901—1919, 6 v letech 1912—1920 a 6 v letech 1921—2928. Nejstarší ze všech je mons. Filipiak, nejmladší arcibiskup z Manily, kterému je 47 let a po něm následuje 49letý arcibiskup z Washingtonu. Konečně uvádíme, že 4 nově jmenovaní pocházejí z řeholních řádů: arcibiskupové z Kalkuty a Tanarive z Tovaryšstva Ježíšova, arcibiskup z Westminsteru z řádu benediktinů, a arcibiskup z Fortalezy z řádu františkánů.

Itálie: Ve Spoletu v Umbrii probíhá v těchto dnech již tradiční tzv. Týden středověkých studií. Letos má ústřední téma: Manželství v pozdně středověké společnosti. Symposium pořádá italské středisko pro studia o pozdním středověku, které příští rok oslaví 25. výročí svého založení. Manželství je rozebíráno z hlediska kanonického práva, místních tradic, spolu s příslušnými morálními a sociálními aspekty.

Záp. Německo: V r. 1953 byly v Záp. Německu zřízeny telefonická pastorační střediska a poradny. Jejich obliba stále stoupá, jak dokazuje následující statistika: v r. 1973 se na ně obrátilo asi 200.000 osob, v r. 1974 již 300.000 a loni již 420.000. Tato střediska mají dnes na 3.000 spolupracovníků, z nichž většina v nich pracuje zdarma.

Vatikán: Na středeční generální audienci 28. dubna přišlo asi 8.000 poutníků a konala se ve dvou etapách: pro německy mluvící věřící ve svatopetrské bazilice a pro ostatní ve velké audienční síni. Sv. Otec vyzval přítomné, aby uvažovali o tom, jakou vnitřní útěchu jim dává křest a jaké následky z něho plynou pro náš život. Zdůraznil: "Právě velikonoce v nás mají oživit vědomí, že jsme byli pokřtěni. Proto bychom vás chtěli v povelikonočním údobí podnítit, abyste myslili a žili tak, jak se patří na ty, kdo obdrželi křest sv." Křtem se nám znovu dostalo skrze Ježíše Krista (stavu) Boží milosti a nadpřirozeného života. Pavel VI. v dalším citoval několik radostných svědectví novokřtěnců, od sv. Augustina až po Papiniho, a potom prohlásil: **"Spravedlivý člověk žije z víry, to znamená, čerpá z ní podněty pro svůj život.** Životní logika vyplývá právě z této skutečnosti, že křtem jsme vyznali a potvrdili svou víru". Z toho — jak sv. Otec vyvodil — pro nás vyplývají dva závěry: vytvářet své myšlení v duchu učení, směrnic a milostí vyplývající ze křtu a dále duchovní stav jistoty a světla. V závěru pak řekl: "Nejsme již jako dětí zmítané závanem každého nového učení. Víra je pro nás světlo a síla. A víra je i logika a charisma plynoucí z našeho křtu".

Itálie: Italské hnutí na pomoc zemím Třetího světa uspořádá i letos tradiční prázdninové tábory dobrovolné práce. Bude jich celkem 13 a ti, kteří se jich zúčastní, věnují část svého výdělku nejpotřebnějším rodinám v příslušné oblasti. Při diskusních večerech bude ústředním tématem: Nový hospodářský mezinárodní řád.

Polsko: Ve Varšavě probíhá 152. valné zasedání polské biskupské konference, za předsednictví primasa kard. Wyszyńského. V rámci svátku Panny Marie, Královny Polska, biskupové vykonali ve dnech 2.—3. května pouť do její svatyně v Čenstochové, kde se zúčastnili oslav 600. výročí zdejšího milostného obrazu tzv. "Černé Madony".

Spojené státy: Koordinační a ubytovací úřad 41. mezinárodního eucharistického kongresu, který se bude konat počátkem srpna ve Filadelfii, zajistil již pro poutníky 132.000 lůžek v městských a okolních hotelech a ubytovnách. 92.000 osob si již zamluvilo pokoje, 70.000 poutníků bude ubytováno v hotelech a motelech, 15.000 v univerzitních kolejích, 3.000 v soukromých bytech a asi 4.000 poutníků, hlavně mladých, v 10 tělocvičnách. Všechny hotely ve Filadelfii jsou již pro kongresové dny obsazeny a volné pokoje mají jen ty, které jsou vzdáleny 2 hodiny autem od města.

Francie: V lurdské svatyni byla koncem dubna pouť, uspořádaná Otci Monfortány na téma: Eucharistie a Ježíš v srdci svého lidu na pochodu. Účastnilo se ji na 8.000 věřících, z toho asi 850 nemocných, které doprovázelo 1.300 nosičů a ošetřovatelek. Pouť vede arcibiskup z Bourges, mons. Vignancour.

Belgie: V sobotu, 1. května uspořádala církev v Antverpách svůj tradiční biblický den. Byla připravena různá setkání a přednášky s hlavním cílem zvýšit zájem věřících o studium Písma sv.

BLAHOSLAVENÝ LEOPOLD MANDIČ

V neděli 2. května prohlásil sv. Otec za blahoslaveného služebníka Božího otce Leopolda z Castelnuova z řádu kapucínů, občanským jménem Bohčana Mandiče. První pohled na fotografii tohoto nového světce nás jistě překvapí. Byl jen 130 cm vysoký, slabý, mohl chodit jen o holi, revmatismus mu zdeformoval i ruce, špatně viděl, mluvil jen zajikavě, a proto nemohl nikdy ani kázat ani veřejně vyučovat. Jeho životopisec o něm prohlásil, "že nebyl vůbec hezký"; on sám o sobě říkal "že nestojí za nic, ba, že je přímo směšný". Jeden z jeho spolubratrů ho nazýval "zdrobnělinou kapucína" a benátský patriarcha, kard. Lafontaine, který ho měl velmi rád, ho obvykle představoval: "To je náš páter Leopold, který nestojí za zlámanou grešli".

A přesto všechno se k němu zdaleka sbíhaly zástupy věřících, obléhali jeho zpovědnici a hodiny čekali na jeho rozhřešení a radu.

V čem vlastně spočívalo tajemství jeho úspěchu a jaké může být jeho poselství dnešnímu světu? Generální představený kapucínů, páter Rywalski to ve svém dopisu shrnuje do těchto slov: protože vždy dovedl rozeznat a dát přednost tomu, co bylo podstatné a důležité.

Je zajímavé, že se k němu chodili zpovídat i universitní profesoři, továrníci, důstojníci a preláti. Nezapomněli na něho ani po jeho smrti; naopak, příliv poutníků k jeho hrobu se ještě zvětšil a z toho, co o něm napsali, by se dnes dalo vytisknout 200 svazků, každý asi o 1.000 stránkách. Tedy celá knihovna lidské vděčnosti a zároveň i lidského utrpení.

Páter Leopold dobře věděl, že nemá žádné přirozené dary, které by mu usnadnily jeho nadpřirozené a kněžské poslání. Z toho důvodu se zaměřil na to, co je nejpodstatnější: na skutečný hlavní zdroj každého apoštolátu. Jako pravý františkán toužil zejména po tom, aby mu Pán dal svého Ducha a aby v něm plně působil. Slovo "věřit" neznamenalo pro pátera Leopolda pouze přijmout soubor zjevených pravd, nýbrž především zasvětit celý svůj život Bohu. V jeho srdci se prolínalo utrpení s pocitem štěstí, a víra v Boha se u něho změnila v nezlomnou lásku k němu, ke Kristu a k Boží matce. A kromě toho hluboce obdivoval i sv. Františka z Assisi, kterého se horlivě snažil napodobovat.

V 21 letech páter Leopold poprvé pocítil, že Bůh ho volá k určitému úkolu, totiž k práci za sjednocení katolíků a pravoslavných. V r. 1937, když mu bylo už 71 let, sám napsal na jeden obraz Panny Marie tato slova: "18. června, na památku jedné události. Letos je tomu 50 let, co jsem poprvé pocítil Boží hlas, který mě vyzýval, abych se modlil a pracoval za návrat odloučených východních bratří k jednotě". Ale již dříve pokládal tento cíl za své hlavní životní poslání. Již r. 1915 si zapsal: "Blahoslavená Panno Maria, já bratr Leopold Maria, se ti zasvěcuji, abych splnil své poslání k východním národům. I ty o to usiluješ, ale Boží dobrota určila, abych též já uskutečňoval toto poslání. A ještě o rok dříve, 2. listopadu 1914 si poznamenal: "Tolik bych si přál psát své řeholní sliby vlastní krví. Panno Maria, dej, ať se tato má touha splní".

Páter Leopold měl tedy absolutní jistotu, že Bůh od něho žádá, aby pracoval za sjednocení církve. Ihned po kněžském svěcení prosil své představené, aby mu dovolili odjet za tímto účelem do východních zemí. Tí mu ale povolení odepřeli pro jeho chatrné zdraví. A tak se stalo, že páter Leopold strávil celý svůj život v Itálii, přesněji řečeno v Padově. Nijak tím nezmalomyslněl, naopak, rozhodl se: "Každou duši, která ode mně bude žádat nějakou kněžskou službu, budu považovat za svou východní církev". A když se ho později jeden spolubratr zeptal: "Jakto, že před lety jste tolik toužil odjet do misií, mluvil jste o tom s takovým nadšením, a nyní se o tom už ani nezmiňujete?", odpověděl mu: "Před časem jsem se setkal s jednou svatou osobou a podal jsem jí sv. přijímání. A po něm mi ten člověk řekl: Otče, Ježíš mi přikázal, abych Vám oznámil, že každá duše, které pomůžete zde ve své zpovědnici, je Vaším Východem". Kromě toho si sám často vduchu opakoval: "Nezapomeň, žes byl poslán, abys přinesl spásu svému lidu. Toto poslání ti Bůh nesvěřil pro tvé zásluhy, poněvadž Ježíš Kristus zemřel pro lidské duše a ne ty. Musíš tedy odpovědět na dobrotu našeho Pána, který si tě zvolil, a to tak, abys i zde svou službou plnil Boží zaslíbení: Aby byl jeden ovčinec a jeden pastýř".

Taková byla jeho práce za sjednocení církve. Konal ji skrytě a nenápadně, ve své zpovědnici, ale tím se nijak nezmenšovala její účinnost. Důkazem toho je, že dnes po své smrti páter Leopold je znám a uctíván v Maďarsku, Bulharsku, Řecku, Turecku a v ostatních zemích Středního Východu, dokonce i v Indii a na Dálném Východě. Nejvíce je ovšem znám ve své vlasti, v Jugoslávii, zejména mezi Chorváty a Slovinci, kde snad není ani jeden dům bez jeho fotografie.

PROJEV KE SJEZDU ČS. NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Dr. Vlastimil Chalupa: **(10. dubna 1976)**

Vážení bratři a sestry!

Místo abych popisoval podrobnosti své činnosti za poslední dva roky, svoji práci shrnu do jedné věty: Udržoval jsem nezmenšenou měrou svou předešlou činnost.

Tuto zprávu lze podrobit kritice ze dvou protichůdných hledisek — a to jsou otázky, které si všichni jako jednotlivci i jako organisace klademe. Předně: má to cenu pokračovat v činnosti, která po tolika úsilí nedosáhla cíle a ani se mu viditelně nepřiblížila? Za druhé: proč místo udržování činnosti nebyla naše činnost vystupňována?

Odpověď na tyto otázky lze dát jen s širší perspektivy, a 200. výročí vzniku Spojených států je dobrým mezníkem, z kterého lze se dívat i na naši práci.

Vznik Spojených států byl jedním z činů vysoce tvořivého údobí evropských dějin — Spojené státy nevznikly z myšlenek specificky amerických, ale z myšlení evropského. Toto myšlení tehdy jako dnes odpovídalo na věčnou otázku člověka: co mám dělat? Tehdy vládlo přesvědčení, že správné použití rozumu dá na tuto otázku správnou odpověď. Jeho závěrem bylo, že všechno dění dává smysl, a proto je dílem rozumem a vůlí nadaného tvůrce, jehož plán člověk poznává rozumem a zjevením a jehož zákony nelze přestupovat. Odtud pochází koncept nezadatelných lidských práv — nezadatelných proto, že člověku jsou přiznána ne jiným člověkem, ne kolektivem, ne státem, ale jeho Tvůrcem, a proto žádný člověk, žádný kolektiv a žádný stát mu je nesmí vzít — ani se jich člověk nesmí vzdát. Rozum pak dovede rozpoznat objektivní pravdu, dát tak správnou odpověď na praktické otázky lidského společenského soužití a uschopnit lidi, aby diskusí a hlasováním inteligentně rozhodovali v rámci nezadatelných lidských práv o použití veřejné moci. Ústava i celý politický systém Spojených států byl vybudován na těchto základech.

Srovnáme-li je s tím, jaké odpovědi dává dnešní intelektuální elita dnešnímu člověku na stejnou otázku "co mám dělat?", vidíme obrovský rozdíl, ne-li přímo kontrast. Rozumová činnost, kterou evropský člověk během celých svých dějin považoval za nejvyšší projev bytí, ztratila svou dominující a integrující posici mezi aktivitami člověka. Psychologické a psychoanalytické chápání myšlenkových pochodů nahradilo přesvědčení o objektivitě rozumu a postavilo myšlení v nejlepším případě na roveň ostatním funkcím lidského těla. Pro dnes převládající filosofii neexistuje objektivní pravda — není žádné pravdy mimo to, co existuje v hlavách dnes žijících lidí, a proto co je pravda pro jednoho, nemá závaznosti pro druhého, co je pravda dnes, není pravdou pro zítřek, a co bylo pravdou včera, neplatí dnes. Názor, že veškeré dění dává smysl, a je tudíž dílem inteligentního tvůrce, byl nahražen obrazem dění jako mechanického sledu pravděpodobných událostí, podmíněných vlastnostmi hmoty a energie. Na otázku "co mám dělat?" odpovídá dnešnímu člověku intelektuální elita: dělej, co chceš; dělej si, co se ti zachce; vyžij se plně, "do your own thing".

Tyto zdánlivě abstraktní úvahy mají eminentně praktické důsledky. Komentátoři novin a televise podle nich vysvětlují domácí a zahraniční události: už nejsou pevná hodnotící měřítka toho, co je dobré a co je zlé; ve srovnání s komunismem není demokracie lepší, nýbrž jenom jiná; ozbrojená obrana svobody je postavena na stejnou úroveň jako ozbrojené šíření nesvobody. Profesoři na universitách a učitelé na školách podle těchto idejí učí mládež — už nejsou určité druhy jednání a chování správné, jiné špatné — jsou jen "alternative life styles". Politikové podle nich rozhodují: role Ameriky jako ochránce spravedlnosti a svobody všude na světě byla zesměšněna a překroucena v roli "světového policajta". Jurisprudence učinila z těchto idejí základ soudních rozhodnutí ve prospěch menšiny proti zájmům a vůli většiny. V důsledku toho upadl dramaticky význam zákonodárné moci: o budoucnosti americké společnosti nerozhodují volby a hlasování, nýbrž rozhodnutí soudů, vynášená z hlediska moderní právní theorie, která obráží myšlení našich intelektuálních vůdců o relativnosti veškerých norem a o právu člověka dělat, co chce, i proti vůli většiny a zájmu celku.

Ale zásada "do your own thing" je velmi vratkým základem pro společnost. Činí celek jen prostředkem sebeuspokojení jeho členů, a tudíž hodnotou druhořadou, odvozenou. Když se zájmy celku střetnou s osobními zájmy jednotlivců, jak je tomu na příklad vždycky, když je třeba celek hájit a bránit proti vnějšímu nebezpečí, stává se celek v očích svých na sebe zaměřených členů předmětem nepřátelství a nenávisti. Jsme v současnosti svědky tohoto postoje ze strany důležitých složek americké společnosti.

Je-li pravdou, co říkal Masaryk, že národy a státy se udržují těmi ideami, z kterých se zrodily, jsou Spojené státy ve vážném nebezpečí. Ale pokud věříme, že ideály, z kterých se zrodily, jsou v podstatě správné — a velká minulost Ameriky jistě nasvědčuje tomu, že jsou blíže pravdě než postoje propagované dnes — musíme je bránit. Směr, kterým se společnost ubírá, je výslednicí tlaků a protitlaků. Proti ideám, z kterých vznikly Spojené státy, je dnes vyvíjen agresivní tlak; nepotká-li se s protitlakem, převládne bez odporu, a ukončí jeden z nejkrásnějších pokusů o důstojné a rozumné uspořádání lidského společenství.

To je odpověď na otázku, má-li to cenu pokračovat v naší činnosti.

Druhá otázka, kterou si klademe, je: proč nebyla moje a naše činnost vystupňována nebo znásobena? V podstatě proto, že naše osobní i materiální zdroje jsou omezeny a jsou celkem plně využity. I když by leccos šlo nepochybně dělat jinak nebo i lépe, počet našich hlav, rukou, hodin i dolarů je daný, a pokud se znatelně nezvýší, nezvýší se znatelně ani naše činnost. A s tím souvisí další poznání — že naše síly nestačí na to, abychom vývoj věcí v zemi změnili, abychom vyvolali vlnu obětavosti, zanícení pro zásady, bojovnost pro ideály, kterým Amerika ve svých krátkých dějinách tolik přinesla. Můžeme a musíme však být připraveni připojit se, posílit každé hnutí, které tyto ideály vezme za své. Nebudeme v tom sami — budou s námi jiné národní skupiny a bude s námi většina všech Američanů.

Nesmíme být nerealističtí v očekávání, že sami zvrátíme směr, kterým se Spojené státy dalv v rámci všeobecné myšlenkové a mravní krise západního světa, jejímž je komunismus důležitým příznakem; ale nesmíme podceňovat význam toho, že — spolu s mnoha jinými stejně smýšlejícími skupinami — hájíme a udržujeme na živu ideály ukázněné svobody, objektivní spravedlnosti, vítězící pravdy a zodpovědné demokracie, jak plynou z naší vlastní československé tradice.

Dr. Jiří S. Benson:

JEDEN KLAM PŘEDVOLEBNÍ KAMPANĚ: PLNÁ ZAMĚSTNANOST

V těchto dnech washingtonští plánovači pracují přesčas. Chtějí ošálit vás i mě různými klamy, jak tomu je zvykem v roce všeobecných politických voleb. Neprohlédneme-li naskrz touto šalbou, obracející se zejména na náš cit, pak se nakonec můžeme octnout na stejné lodi jako je dnes Britsko, učinit národní bankrot a připravovat se na příchod komunistické diktatury.

Každý americký občan má živý zájem o to, aby práce byla zaručena pro každého, kdo chce pracovat. Američané ve velké většině sice chtějí pracovat, avšak také chtějí vykonávat dílo, které si sami vyvolí, na místě podle svého vlastního výběru. Toto však nebude možné, setká-li se s úspěchem poslední pokus, vnutit občanům naší země socialismus. Jde o návrh zákona H.R. 50, mající úřední název "Humphrey-Hawkins Bill" nebo "Full Employment and Balanced Growth Act". Tento návrh je sponsorován touž skupinou representantů a senátorů, kteří byli původci zákona "Master Planning Act of 1975", úředně zvaného "Humphrey-Javits Balanced Growth and Economic Planning Act of 1975." Skupina plánovačů, sestávající z vládních i mimovládních osobností, která připravila tento zákon, zastávala značnou roli také při přípravě návrhu H.R. 50. Seznam kongresních sponsorů tohoto návrhu je téměř totožný s členy organizace "Members of Congress for Peace Through Law" (MCPL). Tato skupina, usilující o sjednocení světa, nám dala nové "Prohlášení vzájemné závislosti", ve kterém se předpokládá, že Američané se vzdávají svého pojmu národní svrchovanosti a prostřednictvím Spojených národů se dávají ochotně vést do systému jedné světové vlády.

Plánovací zákon H.R. 50

Sponsoři sice dávají tomuto novému návrhu název "Zákon o zaměstnanosti", avšak ve skutečnosti to je spíše zákon o plánování. Podle slov senátora Humphreyho tento zákon, jehož cílem je poskytnout nezaměstnaným práci v oboru veřejných prací, "předvídá novou vládní strukturu a nový proces, podle kterého president, Kongres a Národní banka budou mít za úkol určovat každoročně společné ekonomické cíle a priority, takže pak bude jasně vytčena soustava národních cílů, o jejichž dosažení se má usilovat." Tento zákon má řídit znovurozdělení našeho národního bohatství a požaduje od presidenta, aby připravil obsáhlý program prací pro zaručení plného zaměstnání.

Tento zákon by byl účinný v Sovětském svazu, na Kubě a v každé jiné zemi, kde neexistuje svoboda výběru, svoboda protestu a svoboda vydělávat si na živobytí tím způsobem, že je respektována ochota člověka pracovat tvrději a riskovat své vlastní peníze. Nebyl by však účinný ve Spojených státech, leda v případě, že odevzdáme svou svobodu těmto plánovačům, kteří nám chtějí dávat rozkazy o tom, kde máme pracovat, jaký druh práce máme vykonávat, jak máme myslit a kde máme být.

Jeden praktický příklad: CETA

Chceme-li se přesvědčit o tom, jaký úspěch bude mít tento druh socialismu, stačí vším-

(Pokračování na str. 11.)

20.
ČESKOSLOVENSKÝ DEN
MANIFESTACE ZA SVOBODU
Neděle 6. června 1976
Wozniakova zahrada
2530 So Blue Island Ave Chicago
Sava Raknic

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři!

Pozorujeme-li vývoj politické a mravní situace v Americe, tu vše nasvědčuje tomu, že tato chmurná skutečnost vede k sebevraždě americké civilisace. Pozorujme činnost politických liberálů, kteří se fanaticky hlásí ke kopání hrobů nejen pro sebe, ale pro celou Ameriku. Znemožňují a oklešťují výzbroj americké branné moci, znemožňují a oklešťují ochranou činnost americké tajné služby CIA a tím umožňují nerušenou činnost agentů KGB, jichž je v Americe několik set. Naproti tomu část konzervativců je zaklета do svých soukromých plánů a chimér. Celá tato společnost provádí švejkoviny, které zanechávají trvalé následky, které se budou těžko odstraňovati. Celý výkonný aparát Ameriky je současně paralysován, zvláště v zahraniční politice. Skáče z jedné improvisace do druhé a to v širokém rozměru. Od polovičaté a nedůsledné vojenské obrany zbytku svobodného světa, jak ukázal vývoj ve Vietnamu a Angole. Na druhé straně se uzavírají smlouvy o spolupráci a kolaboraci s mezinárodními komunistickými útočníky, kteréž to smlouvy jsou dodržovány Moskvou jen v tom případě, když to slouží jejím záměrům. Jinak komunisté nikdy nedodržují ujednání, které by je zastavilo v jejich plánu na ovládnutí světa, jak dokázala pařížská divadelní dchoda dr. Kissingera se Severním Vietnamem, bez ohledu na to, že tam ztratilo své životy přes 50.000 mladých Američanů. Vojenský aparát americké branné moci se stává rozpačitým dívákem útočnosti kubánských vojáků z nařízení Moskvy. Opět se objevují v denním tisku zprávy, které ohromí každého poctivého Američana. Dr. Kissinger opět hraje svou oblíbenou úlohu Dědy Mráze a slibuje vládnoucím komunistům v Angole hospodářskou pomoc ve výši 210 miliónů dolarů. Snad proto, aby pomocí této nasytil hladové kubánské vojáky a sovětské poradce. Dále tento nezodpovědný dr. Kissinger přislibuje západní Africe fantastickou částku 7 a půl biliónů dolarů na zvelebení hospodářství. Tyto peníze chce vydřít z kapes amerických poplatníků asi proto, aby až Sověty opanují celou Afriku, měli vše hospodářsky a průmyslově připravené. Když dovedli Sověti pomáhati povstalcům zbraněmi, ať jim též pomáhají ve výživě, aby v tom novém komunistickém státě neumírali lidé hlady. Ovšem tuto starost přenechala Moskva Americe, o což se pan Kissinger svědomitě stará ve všech zemích okupovaných Sověty. K tomuto rozkladu americké civilisace pomáhá přímo katastrofální činnost části americké mládeže. Zdemoralisovaná bezzásadovým americ

kým školním systémem, který vyloučil modlitbu a náboženství ze škol, že prý je to protiústavní. Jaká to přímo ďábelská ironie, jaké to přímo plivnutí do tváře těm, kteří budovali Ameriku. Tito budovatelé s modlitbou vstávali, s modlitbou na rtech odcházeli do práce, činice z pralesů a prérií úrodná pole. S modlitbou na rtech uléhali na lůžko a modlitbou děkovali Bohu za úrodu. Ptám se, zda-li toto vše uvážili ti, kteří zakázali modlitbu jako protiústavní. Potom se není co diviti, že mládež podléhá drogám, neřestem a prostopášnostem. To není protiústavní, když se prodávají pornografické sešity, ve kterých jsou obrázky a poučení k zvrácenému pohlavnímu styku, ve kterých jsou poučování homosexuálové obou pohlaví. Tu se zdá, že nastávající civilizační krise splňuje předpověď, že civilisace vznikají a zanikají podle teorie, z okovu se rodí duchovní víra, vzrůstá odvaha, která přináší svobodu, svoboda přináší blahobyt, ve kterém se zapomíná, že svoboda bez křesťanského základu, bez modlitby a křesťansky založeného života přináší samolibost, která degeneruje ve lhostejnost a obyčejné lhostejnost končí opět v okovech. Což jsme to sami neprožili před rokem 1948 v Československu? Zákonodárné orgány Ameriky jsou přeplněny umluvenými a bohatě honorovanými často jen diletanty, kteří se zabývají jen svou vlastní kariérou. Při tom vystavují lehkovážně svůj oportunismus či svou prázdnou hlavu na televisi a sdělovacích prostředcích, zatím co celá země zoufale volá po rychlém a neodkladném řešení životních problémů amerických občanů. Náš soudní aparát se již dusí ve vlastní oprátce upředené ze pseudohumanistického předsudku o neúčinnosti trestu a přímo z nezodpovědné spekulace, že kompromisní ustupování arogantním aktivistům a zločincům přivodí vytoužený společenský soulad v celé zemi. Zdálo by se, že při takovém stavu morálního úpadku si Moskva mne ruce. Ve skutečnosti tomu tak není. Ve svém žaláři národů Sovětského svazu jsou Rusové jen menšinou a komunisté malou částí celého Sovětského svazu.

Obavy vedoucích komunistů jsou strašné, až jednou se celý Sovětský svaz zhroutí, neobejde se to bez strašlivého krveprolití, na něž se připravují miliony zotročených od Východu až do Berlína. Tento strach je oprávněný, neboť staré přísloví říká, čím kdo zachází, tím také schází. Proto ten horečný chvat Sovětů na uchvácení světa. Neboť mocipáni v Moskvě ví, že každá událost porušující rovnováhu, přivede do chodu řetěz nezvládnutých důsledků; jejich poslední obětí bude osamocené imperialistické Rusko, poslední koloniální moc na světě, maskované jako Svaz sovětských, socialistických republik. Ovšem, aby se tento konec uspíšil, záleží na amerických voličích, kteří mají v tomto roce možnost zvrátiti plány liberárních politiků, kteří svým jednáním, svou činností, prodlužují život komunismu. Vážená redakce, milí čtenáři, končím moji úvahu, všechny vás pozdravuji, prosím o modlitby za staré a nemocné a modleme se, aby v čele Ameriky byl zvolen muž, jenž má opravdu zájem na budoucnosti nejen Ameriky, ale i celého světa. Ukažme těm liberálním tlučhubům, že americký občan, který miluje svou zem, svobodu a křesťanský život, je pošle tam, kam patří — na politické smetiště. Bůh vám všem žehnej!

Karel Pekárek

"Obnovme vše v Kristu — Zdrávas, milosti plná . . ."
Bohu—Církvi—Národu věrni zůstaneme!

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH MISIÍ

Drazí přátelé, čtenáři nám drahého Hlasu Národa:

Srdečný pozdrav z Burlingtonu-Hamiltonu a z Kanady; Boží požehnání a blaho všem na celém světě kdož čtou "Hlas Národa".

Dost čtenářů Hlasu Národa se ozývá v novinách i v soukromých dopisech, kde jsou bývalí dopisovatelé z Katolika a Národa. V dopisech, hlavně velikonočních, jsem byl na tento problém tázán několika čtenáři, též co se stalo se "sloupcem" **Česká Misie Sv. Vojtěcha v Hamiltonu**, zda misie ještě žije atd. — Odpovídám:

Česká Misie Sv. Vojtěcha v hamiltonské diecesi nejen žije, ale roste a rozkvétá, pomalu sice, ale jistě. Jak ještě bylo oznámeno v Katolíku a Národě, Česká Misie dostala od npd. Biskupa Pavla Redinga krásnou gotickou hřbitovní kapli, aby v ní mohly být konány české Bohoslužby, a starý dům při HWY. No. 2, Plains Road, Burlington. Kaple byla uschopněna k bohoslužebným účelům, ale byla úplně holá a prázdná. Dům naopak nebyl schopen k obývání, zapáchal špínou, okna byla vytlučena a žádné dveře se nezavíraly. Tyto nedostatky, díky nadšeným členům misie a mnohým přátelům a dobrodincům, jsou již odstraněny. Pan Jan Josefik to vše opravil a uvedl do chodu, opravil elektriku, dveře, okna a vše opatřil klikami a zámky. Místo ohavných drátů, na kterých visely žárovky, zavěsil pěkné lustry. Dům po těchto úpravách a vymalování byl jako znovuvzkříšen. V tomto domě jsme již v roce 1975 slavily Silvestra a konali duchovní cvičení. V domě je nyní rekreační středisko, knihovna, kancelář misie a NAŠE ČESKÁ ŠKOLA. Škola se koná každou neděli po Mši Sv. Vede jí p. ing. Zd. Kubínek, pomáhá Fr. Šach. Díky ct. Sestře Mary Daniel, která nám zprostředkovala zařízení a nábytek do domu a to ze zrušené "School of Nursing", u vedoucí a správkyně zařízení a tak mnoho věcí, které zrušená škola mohla postrádat, nebo je nepotřebovala, po malých opravách, nám slouží výborně. Podlahy v domě byly k neopravení; zakryli jsme je koberci, které jsme lacino koupili ve výprodeji. Tak schůzky po Bohoslužbách jsou nyní velice příjemné a v hezkém prostředí.

Vánoce v naší kapli byly velice hezké a teplé, jako doma. Oltáře již byly bohatě ozdobeny — vánoční stromečky se třpytily ozdobami a elektrickými světly. Pražské Jezulátko korunováno a vystaveno k uctívání, ale ještě tam bylo prázdno.

Velikonoce však viděly v našem kostele velikou změnu. Stěny byly ozdobeny krásnou Křížovou cestou. Vytvořil ji náš umělec v Berwynu Jerry Miller. Křížová cesta je vypálená elektrickou jehlou do dřeva. Doplňky udělal náš umělec p. Josef Mináříik se svou dcerou Dennise, takže tvoří nyní 14 samostatných kapliček. Z nemocnice Sv. Josefa jsme dostali poškozený, ale krásný veliký kříž, sochu Božského srdce Páně a od jiných sestřiček jsme dostali krásnou, ale poškozenou sošku Pražského Jezulátka. Tyto posvátné věci byly opraveny, Pražské Jezulátko dostalo novou pozlacenou korunku a 12 překrásných a bohatých obleček. Jeden z darovaných křížů byl p. Josefíkem upraven na "processional Cross". K Panně Marii a k Jezulátku zavedl p. Josefík reflektory, takže tyto krásné sochy jsou plně ozářeny. Naše oltáře jsou ozdobné novými, ale darovanými svícny, vévodí tam Paškální svíce, znak věčného světla mezi námi, vzkříšeného Spasitele. Vzkříšení a velikonoční Mše svatá se konala za veliké účasti našich krajanů z Hamiltonu-Burlingtonu a Kitcheneru. I ze stará vlasti došly naše maminky na mši sv. Tak by měl být náš kostel, naše česká katedrála, v hamiltonské diecési, plný každou neděli, ale doposud není, modlete se, aby byl, prosím. Pán požehná dílo, které je postaveno na modlitbě a na důvěře v jeho pomoc.

V budoucnosti chystáme: 6. června pouť do svatyně kanadských Mučedníků v Midland Ontario, Canada. Mše Sv. bude venku u oltáře Panny Marie Čenstochovské o 11. hod. dopoledne. — O 2. hod. odpoledne se koná Křížová cesta. Povede ji dp. Jar. Janda z Toronta. Mši Sv. bude obětovat za trpící vlast a za kněžská povolání ve vlasti i zde a za povolání k řeholi, a duch. životu, dp. J. Šach. Po Křížové cestě se bude konat Euch. Sv. Požehnání v kapli Mučedníků. Zveme všechny ze Spojených států a z Kanady, hlavně Ontaria k této pouti.

12. a 13. června pouť k Sv. Antonínu do CHATHAM, ONTARIO - Canada.

1. až 8. srpna pouť k hrobu Blahoslaveného Jana Nepomuka Neumana do Philadelphie a na Eucharistický Kongres v tytéž dny. Zájezd do Philadelphie, jak se zdá, budou konat někteří z našich soukromně. Naše diecése pojede, vedena biskupem P. Redingem — cena cca. $150.00 za 8 dní. Ubytování v domech. Hotely jsou již obsazeny.

O prázdninách chystáme českou školu a táboření pro naše děti. Toto je otevřeno všem dětem i nekatolickým.

Vyprošujeme našemu miléMu HLASU NÁRODA hojnost Božího požehnání a porozumění u našich lidí, aby Hlas rostl, sílil a hlásal větší slávu Boží našim lidem po mnoho roků.

Váš kněž.
Josef Šach

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

ČESKÁ MISIE SV. VOJTĚCHA
(v hamiltonské diecési)
261 Plains Rd. West, Burlington, Ontario — L7T 1H2
Telephone (Code 416) 523-1932

POZVÁNÍ

Na XVII. prosebnou celokanadskou

NÁRODNÍ POUŤ

do Svatyně Panny Marie mezi Hurony a kanadských mučedníků v Midland, Ontario

V NEDĚLI 6. ČERVNA 1976,

kterou pořádá Zemská Cyrilometodějská liga a české farnosti a mise v Kanadě za trpící vlast a za kněžská a řeholní povolání

PROGRAM:

RÁNO: Sv. zpověď poutníků v kostele od 9. hod. dopol. do 10.45. Prosím, aby byli poutníci na zpověď dobře připraveni, aby bylo možno všechno vyzpovídat. Jelikož Fr. Šach bude jediný na všechny úkony, usnadněte mu práci dobrou přípravou. Kdo by měl potřebu delší zpovědi, snad po mnohých létech na této pouti konané, nechť přijde mnohem dříve.

O 11. hod. dopol. slavná poutní polní Mše u oltáře Panny Marie Čenstochovské bude obětována za trpící vlast, za oběti koncentračních a pracovních táborů nacistických a bolševických, s prosbami k našemu milému Otci F. Dostálovi, T. J., zakladateli midlandských poutí. **Homilie:** O. Josef Šach, česky a krátce anglicky, rovněž Mši Sv. J. Šach.

ODPOLEDNE: O 2. hod. Křížová Cesta. Povede jí nám známý **Otec Jaroslav Janda, farář osady Sv. Václava z Toronta.** Jelikož jsme vázáni na jiný program, Křížová Cesta musí být skončena za půl hodiny. Po Křížové Cestě, zastávka u Kříže sem doneseného Slovenskými kněžími, kde se pomodlíme Otčenáš a zdrávas za umučené oběti tyranskými režimy popravené. R.I.P.

ZPĚVY: Při Mši Svaté ty písně, které vám rozdají činovníci Cyrilo-Metodějské ligy a farnosti Sv. Vojtěcha. Během Křížové Cesty -- "Sem Deero Sionská . . ."

O 2.30 odpol. Eucharistické Svaté Požehnání a po něm uctívání ostatků kanadských mučedníků. (Zůstaňte v basilice, neodcházejte.) Rozloučení se s poutníky — Modlitba: Otčenáš — Zdrávas Maria — Sláva Otci na úmysly Sv. Otce a k získaní plnomocných poutních odpustků. **Zakončení Pouti zpěvem:** "Maria Matičko — Kniže náš . . ."

Oběd — občerstvení — prohlídka "Fort St. Marie" po Mši Sv., nebo po Sv. Požehnání. N. B. Restaurací příliš nedoporučujeme pro velmi pomalou službu. Jako obvykle si přineseme své vlastní jídlo a nápoje.

Pouť k Sv. Antoníčku — Chatham, Ontario, se koná 12. a 13. června 1976.

Srdečně vás všechny zvou čeští kněží v Kanadě a Zemská Cyrilo-Metodějská Liga v Kanadě:

Za CML J. Šach, duch. rádce
Miroslav Novotný, jednatel
Václav Vostřez, předseda

— K UCTĚNÍ PAMÁTKY —

naší krajanky a své věrné přítelkyně, paní

JOSEPHINE BYSZESKY

z Cicera, Illinois

která zesnula tiše v Pánu v sobotu 15. května 1976 ve Fairfax Nursing Home v požehnaném věku 82 let.

Byla členkou různých klubů v osadě Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Klubu matek a přátel Koleje sv. Prokopa, Národního svazu českých katolíků a Klubu "Hlasu Národa". Zanechává po sobě syna John Bishop, dceřku Mary Ann Bures a pět vnoučat.

Na hřbitov Královny nebes jsme ji doprovodili v úterý dopoledne 18. května 1976 z Moravečkova pohřebního ústavu v Ciceru a z kostela Panny Marie Svatohorské, kde byly za spásu její duše slouženy bohoslužby.

Drahá moje přítelkyně, v modlitbě na Vás budu stále vzpomínat, jakož i členové klubu Domov, s nimiž jste vždy tak ráda jezdívala na pouť na sv. Kopeček ve Wisconsinu na Vás nikdy nezapomenou.

Božena Kríbales

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Výkaz členských příspěvků a darů:

Pro Nepomucenum:

$200.00: M. L. Berwyn, Ill. (k uctění památky zesnulého manžela Josefa).

$100.00: Rev. Hubert J. Janák, Poth, Tx.; By. Sacrament Church, Poth, Tx.

$20: Rose Vokurka, Berwyn, Illinois.

$15: p. a pí. Otto Hammer, Berwyn, Il.

$10: John Častulík, St. Louis, Mo.; Ludmila Štefek, Flint, Mich.; Rose Bukáček, Omaha, Neb.; Hermina Zhaněl, Ennis, Tx.; Anna Vavěrka, Wahoo, Neb.; Karel a Maria Kozel, La Grange, Tx.; p. a pí. Steve Sheman, No. Riverside, Il.

$6: John Beno, St. Helens, Oregon.

$5: Anna Sládek, Chicago; K.J.Ž.T. č. 23.

$3: Marie Ott, River Vale, N.J.; J. H. Bronec, St. Helens, Oreg.

$2: Anthony Mlčoch, New Hyde Pk., N.Y.

Členské příspěvky:

Pí. Frances Hejl, předsedkyně D.S.Č.K. v New Yorku, zaslala členské příspěvky v celkovém obnosu $136.00 z té oblasti:

$10: Bessie Churaň.

$5: Frances Hejl: p. a pí. Paul Slezák; Albina Kotoun; p. a pí. W. Jonáš; p. a pí. Al Duda; Wm. Kubát; p. a pí. Jos. Řehoř; Antonín Tutter; Božena Krubas; Frances Sluka; p. a pí. Emil Nikes.

$4: p. a pí. Ed. Babro; p. a pí. Jos. Oktávec; p. a pí. Wenc Jangl; p. a pí. Fr. Janošík; p. a pí. Cyril Nalepa; Dr. a pí. Geo. Švejda.

$3: Mary Groger; Rose Kříž Rose Nekarda.

$2: Paul Adamec; pí. Krejčí; Julia Janošík; Edw. Babor, Jr.; Rose Krejčí; pí. Ovadek; Mildred Grimm; Theresa Samenski; Mildred Trojan; Catherine Swancara; Anna Kopecký; Alois Jangl; Peter a Marie Sluka; Marie Jangl; Mary Ondrovic; p. a pí. Klement Belc; Rosemary Janošík.

$1: Emilie Bidlo; Rose Zeman; Carolyn Chvojan; Marie Chvojan.

Další příspěvky:

$100.00: Mary Plaček, Cleveland, Ohio.

$25: Catholic Workman, New Prague, Minn.

$15: St. Peter Ct. No. 2221, COF; Mary C. Mokrý, Granger, Tx

$12: Bl. Virgin Mary Soc No. 119, C.C.U.

$10: John Častulík, St. Louis, Mo.; K.J.T. č. 89; Jerry A. a Rose Rabas, Berwyn, Il.; Alois a Tresnia Khodl, Wilmington, Del.; p. a pí. Otto J. Hammer, Berwyn, Il.; St. Wenceslaus Ct. No. 2233, COF; Msgr. A. J. Mořkovský, Hallettsville, Tx.; St. Stephen Soc. No. 166, ČKJ; Frank Desenský, Berwyn, Il.; Mary Klarič, St. Louis, Mo.; Rev. Wm. Botik, Dallas, Tx.; Cath. Workman No. 74; Msgr. John E. Kukral, E. Bernard, Tx.; Thomas G. Pešek, Pullman, Wash.; Pauline Ryba, Yukon, Okla.; Mary a Agnes Glaser, Milwaukee, Wis.; Ludwig a Maria Pfeifer, Eugene, Oreg.; Česká síň Karlín, Cleveland, Oh.; Charles a Mildred Svoboda, Clutier, Ia.; Frank a Elsie Nevšímal, Chicago; Frank J. Cupal, Swartz Creek, Mich.; St. Anne Marie Ct. No. 468, N.C.S.F.; p. a pí. John Dulla, Denver, Colo.; August Loses, Chicago; St. Stephen's Ct. No. 2228, COF; James H. a Anna H. Vacek, Orange, Cal.; Rev. Dr. Ludvík Němec, Chestnut Hill, Pa.; Bessie Kribales, Berwyn, Il.

$8.00 — Jos. F. Kocab, Cleveland, Oh.; Dr. & Mrs. Peter M. David, Omaha, Neb.

$7.50 — K.J.Z.T. #48; K.J.T. #35; K.J.Z.T. #46; K.J.T. #84; K.J.Z.T. #16; K.J.Z.T. #6; K.J.Z.T. #120; K.J.Z.T. #97; K.J.Z.T. #115; K.J.Z.T. #125; K.J.T. #112; K.J.Z.T. #22; K.J.Z.T. #17.

$6.00 — Anna R. & Josephine Oujini, Cedar Rapids, Ia.

$5.00 — K.J.T. #46; Fred Maršálek, Arroyo Grande, Cal.; Mr. & Mrs. James G. Rebeta, Trumbull, Conn.; James & Emma Paveza, Berwyn, Il.; Charles & Marie Misek, Arlington Hts., It.; John & Genevieve Voller, Western Springs, Il.; Mary L. Kolar, La Grange Prk., Il.; Louise Zemanek, La Grange, Il.; Marie Machacek, Marion, Ia.; Rev. Jos. A. Surovy, Vining, Ia.; Charles J. Uzel, Baltimore, Md.; Fr. J. & James F. Prucha, Baltimore, Md.; Eleanor Zimmel, Troy, Mich.; Mr. & Mrs. E. C. Koster, Shakey Hts., Oh.; Anna Salatek, Euclid, Oh.; Genevieve M. Vana, Cleveland, Oh.; Frantiska Cermak, Poseburg, Oreg.; Mr. & Mrs. Maurice R. Hafernik, Houston, Tx.; Cath. Workman #32; Robt. F. Kallus, La Grange, Il.; Rev. Jerome Tydlacka, Roseburg, Tx.; Charles Uzel, Newport News, Va.; Vladimir & Helen Prochazka, Hot Springs, Ark.; Lukas Sikora, Antigo, Wis.; Frant. & Anna Spika, La Crosse, Wis.; Anna Zenisek, Scottsdale, Ariz.; Mr. & Mrs. Wm. Hess, Maple Hts., Oh.; Victoria Voller, Western Springs, Il.; Marcella Voller, Western Springs, Il.; Irma Voller, Western Springs, Il.; Jos. F. Novak, Atlanta, Ga.; Beatrice Novak, Berwyn, Il.; Mr. & Mrs. Geo. J. Lorr, Riverside, Ill.; R. W. Nemecek, M.D., Riverside, Il.; Mary Shimanek, Baltimore, Md.; Mr. & Mrs. Rudolph F. Dubek, Cicero, Il.; Stanley A. Mach, Petersburg, Va.; Katherine Gargulak, Cudahy, Wis.; Msgr. Wenceslaus Stanek, Chgo., Il.; Frances Skala, Palatine, Il.; Sylvia Kahoun, Berwyn, Il.; Rose Skoudlil, Chgo., Il.; Cath. Workman #85; Anna Dubrava, Shelton, Conn.; Leonard J. & Georgiana J. Kutilek, Springfield, Il.; K.J.Z.T. #117; Jos. J. Linhart, Berwyn, Ill.; Rev. Jos. Hlaváček, Detroit, Mich.; Elizabeth Helmsdoerfer, Carson City, Nev.; Josef Pavlik, Manitoba, Canada; W. C. & Olga Drahozal, Cedar Rapids, Ia.; Ludmila Stefek, Chgo., Il.; Hermina Zhanel, Ennis, Tx.; Otto J. Pelnar, Riverside, Il.; Rev. Balthasar Janacek, San Antonio, Tx.; Edward Hustoles, No. Riverside, Il.; Charles Vrtatko, Kimball, Neb.; Jan Machacek, Alb.; Canada; Rev. Francis Pribyl, Chgo., Il.; Vaclav & Marie Prusa, Chicago, Il.; Frank Svoboda, Marion, Kans.; Jan & Maria Turek, San Francisco, Cal.; Mr. & Mrs. Edw. G. Bicek, La Grange, Il.; Msgr. Jan B. Kish, Athens, Oh.; Lillian M. Barcal, Chgo., Il.; Anna Linhart, Cicero, Il.; Josef M. Hanak, Knox, Ind.; Vaclav Novak, E. Jordan, Mich.; Frank & Kveta Zlomek, Dearborn, Mich.; Rose Bukacek, Omaha, Neb.; Lucille Kroupa, Cleveland, Oh.; Mary Vesely, Berwyn, Il.; Mr. & Mrs. Steve Sheman, No. Riverside, Il.; Mr. & Mrs. Clement C. Jeck, Falls Church, Va.; Rudolph Dranhozal, Cedar Rapids, Ia.,

$4.00 — Vitus & Elizabeth Houha, San Clemente, Cal.; Mary Pekar, Sellersville, Pa.; Anna Witt, Milladore, Wis.; John & Anna Wenclowski, Antioch Il.; Frank & Marion Soukal, Jr., Cicero, Il.; Karel & Marie Kozel, La Grange, Mr. & Mrs. Frank J. Vales, Cicero, Il.

$3.00 — Helen Novak, Cleveland, Oh.; Frances J. Hules, Cleveland, Oh.; John L. Tupa, Flatonia, Tx.; Marie Shimek, Cedar Rapids, Ia.; Mary C. Vesely, Brookfield, Il.; Agnes J. Lorr, No. Riverside, Il.; Robt. J. Fencl, Chgo.; Frank Zeithamal, Chgo., Il.; Josephine Masek, David City, Neb.; W. James Kozak, Milwaukee, Wis.; Jos. & Anna Lastovica, Ont., Canada; Rose Kubes, Berwyn, Il.; Mary Krivan, Berwyn, Il.; Josephine F. Dvorak, Jos. Svoboda, Naples, Fla.; Mayme A. Jack, Oak Park, Il.; Jos. L. Sirovatka, Berwyn, Il.; Mary Zeman, Berwyn, Il.; Adelyne Janousek, Cicero, Il.; Helena Balik, Cresco, Ia.; Mary Melocek, Baltimore, Md.; Mary E. Klimesh, Spillville, Ia.; St. Sylvester Ct. #860, C.O.F.; Alice M. Jirik, Naperville, Il.; Josephine Cerny, Lakewood, Oh.; Bozena Cihak, Ft. Worth, Tx.; Marie B. Machatka, Darien, Il.; Blanche C. Adamowicz, Racine, Wis.; Agnes Krieger, St. Louis, Mo.; Mary Hradsky, Baltimore, Md.; Anna Soukup, Cleveland, Oh.; Anna Sladek, Chgo., Ill.; Stanley Drahozal, E. Stroudsburg, Pa.; Marie Ott, River Vale, N.J.; Amelia M. Melka, Baltimore, Md.; Mrs. Ray Zunt, Cleveland, Oh.; Frank & Margaret Dobes, Lyons, Il.; Rose Dort, Cicero, Il.; Fr. A. Koferon, Cedar Rapids, Ia.; Jos. B. & Otillia Malanik, Haverstown, Pa.; Agnes Mater, Olmitz, Kans.; Mary Cinadr, Cleveland, Oh.; Marie Ruprich, James Kubicek, Chgo., Il.; A. K. Wenzbauer, Manitoba, Canada; Assumption B.V.M. Soc. #83, CCU.; Chas. F. Panus, Blue Springs, Mo.;

(Pokračování v příštím čísle.)

SPORT

I. liga kopané

—26. kolo —

SLAVIA—BRNO 1:0

Branka: Ve 47. min. Fr. Veselý přetáhl dlouhý centr, ale D. Herda vrátil míč do "ohně", kde Segmüller mezi hráči poslal ukázkový míč do sítě. Po celý zápas měla Slávia velký nápor.

SLOVAN—INTER 1:1

Branky: Ján Čapkovič k tyči. — Levé křídlo Interu malý Bajza unikl všem, odcentroval před branku a dobíhající Paliatka vstřelil svůj první ligový gól.

TŘINEC—TRENČÍN 1:1

Branky: Dvacetimetrové sólo zakončil Hruška bombou k tyči, brankář hostí Machač stačil jen vyrazit znovu k Hruškovi, který pohodlně vrátil míč do sítě. — Vyrovnal Angyal, když proměnil svoji šanci v trestném území.

JABLONEC—OSTRAVA 1:1

Branky: V 84. min. Rudla Svoboda centroval míč před branku, tam naběhl Dozorec a jeho gól zachránil Jablonci cenný bod. — Klement poslal míč do běhu Sionkovi a ten zajistil ve 41. min. Ostravě vedení.

ŽILINA—BOHEMIANS 4:1

Branky: Rusnák z centru od Tománka; hattriku dosáhl dvacetiletý Frič. — Ivančík z 30 metrů po školácké chybě mladého brankáře Murárika.

DUKLA—LOK. KOŠICE 4:2

Branky: Nehoda z penalty; Nehoda prošel obranou, přihrál před branku Pelcovi a ten byl u míče dříve než brankář Flešar a Dukla vedla 2:0. Pelc bezvadným pasem uvolnil Štambachra, ten prodloužil na Gajdůška a jeho bomba skončila v síti; unikl Bilský a jeho přihrávku proměnil v gól Štambachr. — Ujhély ze samostatné akce, Kozák po úniku Módera. Od větší porážky zachránil hosty rozhodčí Silvássy, který neuznal Dukle pátý regulérní gól a neodpískal penaltu, když Gajdůškovu ránu vyrazil obránce Pencák z brankové čáry pouze rukou na roh.

VSS KOŠICE—TRNAVA 0:0

Trnava byla nebezpečnější, VSS hrály nepřesně.

PLZEŇ—TEPLICE 2:0

Branky: Plass do levého rohu branky, Uličný po přihrávce od Hřebíka. Plzeň vyhrála zaslouženě.

Tabulka po 26. kole

1.	Slovan	31 bodů
2.	Slavia	31 "
3.	Dukla	30 "
4.	Ostrava	29 "
5.	Teplice	29 "
6.	Brno	28 "
7.	Inter	28 "
8.	Bohemians	25 "
9.	Trnava	25 "
10.	Lok. Košice	25 "
11.	VSS Košice	24 "
12.	Žilina	24 "
13.	Plzeň	24 "
14.	Trenčín	22 "
15.	Jablonec	21 "
16.	Třinec	20 "

II. LIGA KOPANÉ

— 25. kolo —

Pov. Bystrica—Sparta	1:0
Liberec—Kladno	2:1
VŽKG—VP Frýdek-Místek	1:1
Příbram—Bardejov	2:1
Prievidza—Ban. Bystrica	0:1
Nitra—Vlašim	1:0
K. N. Mesto—Prešov	1:0
Martin—Michalovce	0:2

První tři v tabulce

1.	Dukla B. Bystrica	33 bodů
2.	Sparta Praha	30 "
3.	VP Frýdek-Místek	30 "

* * *

FINÁLE PMEZ

BAYERN MNICHOV—ST. ETIENNE 1:0

V 58. minutě kopal Roth trestný kop před hranicí trestného území. Prudkou střelou k tyči prostřelil francouzskou zeď a brankář byl již bezmocný. Francouzi dvakrát nastřelili břevno. Bayern byl lepším týmem až když vedl, ale ke konci měl více sil než jejich soupeř. Müller byl výborně střežen a moc se neprosadil. 86.000 diváků.

* * *

POHÁR UEFA

V prvém finálovém utkání vyhrál FC Liverpool nad FC Bruggy 3:2. Hosté vedli v prvém poločase 2:0, ale britské mužstvo se vzpamatovalo a po přestávce vstřelilo všechny tři branky. Utkání vidělo 56.000 diváků. Odveta se hraje 19. května.

* * *

PVP

ANDERLECHT BRUSEL—WEST HAM UNITED 4:2

Anderlecht se stal vítězem 16. ročníku Poháru vítězů národních pohárů. Dva góly dal pravý obránce Van den Elst. Druhé dva přidal kanonýr Rensenbrink, který je Holanďan, ale za Anderlecht už hraje sedmou sezónu. Hraje levé křídlo a na jeho rychlosti a střeleckém umění staví celé mužstvo. On to byl, který v holandských barvách vstřelil Belgii ve čtvrtfinále mistrovství Evropy tři branky a zasloužil se tak o vysoké vítězství domácího Holandska. Utkání sledovalo 65 tisíc diváků.

ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 16. května od 1. hod. odpoledne nastoupila rezerva Sparty proti rezervě Maroons. Sparta nešťastně prohrála 5:4, když vedla 3:1 a 4:2. Pátou branku v síti Sparty zavinil po školácké chybě Kop. Výkonem, který podal v tomto zápase už v žádném případě nepatří co by hráč na hřiště. Branky: Honza Králík, Olda Vyhnal a Zdeněk Kopsa dvě (jedna z penalty). Chceme-li někoho chválit za předvedenou hru, tak především Zdeňka Kopsu. Ostatní hráči neúnavně dřeli, ovšem mimo Kopa, který připravil celé mužstvo o zasloužený úspěch. Sparta hrála v tomto složení: Sari, Veselý, Bartůněk, Markewycz, Macken, Vymyslický, Vyhnal, Pleticha, Králík, Kopsa, Baker a Kop. Rozhodně chyběl Vlado Vlčanský, který se Zdeňkem Kopsou tvoří hru a střílejí branky. O 3. hodině odpoledne hrálo prvé mužstvo Sparty proti Maroons 0:0. Sparta získala další cenný bod v soutěži, když měla více ze hry a více šancí ke vstřelení potřebné branky. Sparta nastoupila v tomto složení: Stasiewicz — Keller, Rys sn., Sioras, Swearingen — Di Bernardo, Girard, Fajkus — Cribari, Tsoukalas, Hall. Střídal Dakouris. Stasiewicz chytal ve výborné pohodě a naprosto jistě. Keller hrál dobře a spolehlivě. Rys sn. řídil celou obranu, jeho zkušenost a přehled jsou nenahraditelné. Sioras je spart'anské libero a hraje toto místo s velkým úspěchem. Swearingen hraje zápas od zápasu lépe a s jistotou se na tomto místě zabydluje. Cribari se stále nemůže dostat do lepší formy, ale zlepšení na něm bylo patrné. Girard nebyl tolik vidět, jeho přihrávky by měly mít více citu. Fajkus se ukázal opět v plném lesku. Předvádí pěkný fotbal s bezvadnou přihrávkou a jeho vedení míče je kouzelné. Bojuje od začátku do konce a naběhá toho za zápas opravdu mnoho. Di Bernardo udělal na pravé straně obrovský kus práce. Žádný míč nedá zadarmo, bojuje srdnatě a útočí s maximálním nasazením. On a Karel Fajkus jsou mladí páni fotbalisté s velkou budoucností. Tsoukalas představuje bezzubého koncového hráče, kdyby se alespoň snažil bojovat. Hall je užitečnější na křídle než v záloze, kde ztrácí mnoho míčů svojí nevýhodnou malou postavou a zbytečným driblováním. Dakouris spálil velkou gólovou šanci trestuhodným způsobem ve druhém poločase, jinak je hráčem pouze do počtu. Neúnavná práce manažéra Jardy Fajkuse s mladým mužstvem začíná nést první nadějné úspěchy.

Junioři Sparty vyhráli v dalším kole Amerického poháru v neděli 16. května v Clevelandu nad Cleveland Magyar Atletic Club 1:0. Branku vstřelil v 83. minutě Maňásek (19 let), když dostal dlouhý pas, přehodil si hlavou obránce a šel sám na brankáře. Domácí brankář ihned vyběhl, ale Maňásek svou šanci chladnokrevně proměnil. Všichni hráči Sparty podali v tomto zápase výborný výkon a bojovali skvěle. Je třeba vyzdvihnout výkon brankáře Pospíšila, který v mnoha momentech podržel svůj tým. Za tento obrovský úspěch se zasloužili: Pospíšil, Příkazský, Minařík, Maňásek, Švec, Lambreta, Okcincicas, Enright, Soldato, Barg, Baker, Lipp, Sokolovski, Kerr a Knickelbein. Tímto vítězstvím se dostala Sparta do semifinále Amerického poháru, když celé soutěže se zúčastnilo 378 mužstev ze 42 států. Je třeba poděkovat trenérovi Láďovi Gajdovi, který připravuje a vede Juniory opravdu výborně. V neděli 23. května na Winnemac stadiónu hraje prvé mužstvo Sparty od 1. hod. odpoledne proti domácím Green White. Rezerva Sparty hraje proti stejnému soupeři od 3 hod. odpoledne na hřišti mimo stadión.

POK

* * *

Náš sportovní redaktor
PETR HORÁK
hlásí:

REKORDY NA BĚŽÍCÍM PÁSU

V minulém čísle Hlasu národa jsme přinesli zprávu o světovém rekordu diskařky Melnikovové (SSSR) a dokonce dvojnásobném rekordu diskaře Mac Wilkinse (USA). Lehcí atleti dokazují, že královna sportu — lehká atletika — bude i tentokrát ozdobou olympijského roku. Z Drážďan došly zprávy o světových rekordech východoněmecké výškařky Ackermannové (196 cm) a její krajanky Brehmerové v běhu na 400 m — 49,77 vt. Z čs. reprezentantů zlepšil Tomáš Babjak v Budapešti československý rekord v hodu oštěpem výkonem 84,72 m.

NA TENISOVÉM TRŮNU BORG

Devatenáctiletý Švéd Bjorn Borg přidal k svým vavřínům titul světového šampióna. Borgova tenisová kariéra je prostě nevídaná a závratná. Ve sportovní historii nalezneme pouze několik tak úspěšných "teenagerů". Ve finále boje o světový primát porazil Borg v Dallasu Argentince Vilase 1:6, 6:1, 7:5 a 6:1. Na tomto turnaji dosáhl životního úspěchu Američan Solomon, který dokázal porazit už v prvním zápase svého favorizovaného krajana Ashe 7:5, 3:6, 6:1, 6:3. Prohrál však s nepřekonatelným Borgem hladce 5:7, 0:6 a 3:6. Z Dallasu zaznamenejme ještě jeden nečekaný výsledek — v boji o postup do semifinále tam vyřadil Američan Stockton Mexičana Ramireze 6:3, 7:6 a 7:6.

Českoslovenští tenisté se zúčastnili mezinárodního turnaje v Mnichově a neuspěli. Nápadný je především ústup ze slávy wimbledonského vítěze, Jana Kodeše. Kodeš prohrál s Meilerem (Německá spolková republika) 7:5, 4:6 a 4:6. Před necelými dvěma roky jsem viděl hrát tyto dva soupeře spolu právě v Mnichově. Tehdy ovšem nebyl Meiler Kodešovi rovnocenným soupeřem...

V HOLICÍCH I SHREWSBURY DOBŘE

Českoslovenští reprezentanti v motokrosu se zúčastnili dalších letošních závodů o titul mistra světa. V Holicích vyhrál "dvěstěpadesátky" celkově Švéd Hansen na stroji Kawasaki před čs. reprezentantem Faltou na ČZ a Mojsejevem (SSSR) na KTM. Celkově vede Fin Mikkola na Husquarně s 67 body před Švédem Hansenem (46 b.) a Faltou (42 b.). Už po několikáté se českoslovenští závodníci nemohli zúčastnit mistrovství od začátku, letos je například neposlali příslušní činitelé na první mistrovský závod do Španělska. Tam si Mikola pohodlně vybojoval třicetibodový náskok a tak vzhledem k špatné politice lodivodů čs. "branných" sportů teď musí čs. reprezentanti dohánět zbytečně to, co z vlastní viny nezameškali...

Ve stopětadvacítkách" vyhrál v anglickém Shrewsbury Belgičan Rahier na Suzuki před čs. závodníkem Churavým obě rozjížďky a po třech závodech je v čele s 84 body. O 18 bodů méně má Churavý, třetí je zatím Američan Smith.

STANCL SMÍ DO LONDÝNA

Československé orgány udělaly zase jednou výjimku a dovolily československému plošináři, Jiřímu Štanclovi, startovat v profesionální anglické li-

Kašpárkovo loutkové divadélko
Poslední představení jarní sezony v sobotu 22. května 1976 v budově Olympic.
Začátek ve 4 hod. odp.
Má poklonka, nazdárek, klaní se vám Kašpárek.

OTTO PEJSA, Prop. Closed Mondays

New Little Bohemia

Otto's Restaurant and Cocktail Lounge

American & Continental Cuisine

Phones
277-0872
762-9537

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623

ze. Štancl tam má mít ty nejlepší podmínky pro přípravu na mistrovsví světa. S tím lze jen souhlasit. Nelze však pochválit fakt, že Štancl je v tomto ohledu bílou vránou, českoslovenští sportovci téměř nemají šanci, že by jim bylo dovoleno usadit se na delší dobu v zahraničí a startovat za cizí klub. Štancl jezdí za Coventry, kde je mimo jiné i mistr světa Dán Olsen.

SOUTHAMPTON PŘEKVAPIL

Ve finále slavného anglického poháru v kopané prohrál ve Wembley vysoce favorizovaný Manchester United s druholigovým klubem Southampton 0:1. Zlé jazyky říkají, že to mají na svědomí southamptonská děvčata, která těsně předtím porazila ve finále anglického poháru v kopané žen Queens Park Rangers 2:1 a muži se nesměli dát zahanbit...

Petr Horák

Petr Horák:

HISTORIE OLYMPIJSKÝCH HER

(IV. část)

V Antverpách roku 1920 prvně vlála na hrách olympijská vlajka s pěti olympijskými kruhy, které symbolizují jednotu sportovců pěti světadílů. Bílý kruh představuje Evropu, žlutý Ázii, zelený Austrálii, červený Ameriku a černý Afriku. V Antverpách slavili velké úspěchy dnes už legendární finští vytrvalci, Nurmi a Kolehmainen, celkově však stále nedokázal nikdo konkurovat Spojeným státům v čele se sprintérem Paddockem, který byl znám neobvyklým skokem do cílové pásky. Z československé výpravy si vedla nejlépe dvojice Milada Skrbková — Ladislav Žemla, která získala bronzovou medaili v tenisu ve smíšené čtyřhře. Špatně se na olympiádě představili čs. fotbalisté, kteří ve finále za stavu 0:2 s Belgií opustili hřiště a už se na ně nevrátili. Byli proto diskvalifikováni, nedostali žádnou medaili a řada fotbalových svazů různých států přerušila s Československem styky. Styky byly obnoveny teprve po satisfakci Čs. fotbalového svazu. Příčinou aféry, jejíž důsledky pak trvaly ještě řadu let a poškodily československou kopanou, byl stranický rozhodčí; bohužel, nenašel se tehdy vedoucí, který by vrátil mužstvo na hřiště a hráčům řekl, že předčasný odchod do šaten nikdy nic neřeší.

Roku 1924 se v Chamonix konaly první zimní olympijské hry. Poněvadž zimními olympiádami se v našem předmontrealském seriálu zabývat nebudeme, podívejme se spolu přímo na letní olympijské hry 1924 v Paříži. Dominovali jim finský běžec Nurmi a americký plavec Weismüller, pozdější slavný představitel Tarzana v hollywoodské filmové verzi. Československo získalo na těchto hrách, jichž se prvně v historii zúčastnilo přes 5 tisíc sportovců, výrazné úspěchy. První zlatou medaili vybojoval pro Československo Bedřich Šupčík ve šplhu na laně, gymnasté přidali ještě čtyři stříbrné a čtyři bronzové medaile, a další bronzovou přivezl domů vzpěrač lehké váhy — Bohumil Durdys.

IX. olympijské hry byly uspořádány v Amsterodamu. Naposled se jich zúčastnil legendární Paavo Nurmi. Roku 1932 totiž byl prohlášen za profesionála za prohřešky, nad nimiž by dnes každý mávl rukou. Také v tomto ohledu se časy mění. V dávném starověku měli účastníci her téměř stejnou dobu na přípravu na závody. V dnešní době na olympijských hrách přísahají bez zardění reprezentanti, pro něž je sportovní trénink a soutěžení denním zaměstnáním po celý rok. Podmínky sportovců různých zemí jsou naprosto nerovnoměrné, zvláště když některé země vybavují své reprezentanty s vědomím, že sportovní úspěch si může přisvojit státní systém či dokonce ideologie. Leč, vraťme se k amsterodamským hrám roku 1928. Zlaté medaile vybojovali Československu kapitán Ventura ve skokanské jezdecké soutěži na koni Elliot a gymnasta Ladislav Vácha na bradlech. Další gymnasté, rohovník Jan Heřmánek, zápasník Josef Maudr a vzpěrač Jaroslav Skobla se postarali o pět stříbrných a dvě bronzové medaile.

Svědkem olympijských her roku 1932 byly opět Spojené státy, Los Angeles vidělo řadu triumfů domácích reprezentantů. Do Československa přivezl zlatou medaili vzpěrač Jaroslav Skobla, stříbrnou jeho kolega Václav Pšenička i zápasník Josef Urban, a bronzovou medaili František Doudy ve vrhu koulí oslavovali především českoslovenští poštovní zaměstnanci, kteří svému kolegovi uspořádali dokonce sbírku na cestu. V umělecké soutěži obdržel stříbrnou medaili hudební skladatel Josef Suk za pochod "V nový život" a bronzovou sochař Jakub Obrovský. A když mluvíme o Los Angeles, nesmíme se nezmínit o ženách, které právě tady zaznamenaly velký průlom v oblasti sportu. Vytvořily například světové rekordy ve všech lehkoatletických olympijských disciplínách.

Poslední olympiádou třicátých let našeho století byly hry v Berlíně roku 1936. Nesly už pečeť Hitlerovy moci a tragicky předznamenávaly boje na jiných místech, než na závodní dráze. Nejlepší sportovec her, americký černoch, Jesse Owens, nebyl z rasových důvodů přijat Hitlerem. Nacistická propaganda přesvědčovala okolní svět o boji za mír, aby zakryla touhu po světovládě. Olympiáda byla proto pořádána tak, aby každého ohromila svou velkolepostí. Československo získalo tři zlaté a pět stříbrných medailí především díky kanoistům Syrovátkovi, Brzákovi, Mottlovi a Škrdlandovi a gymnastovi Hudcovi. Za skladbu pro orchestr si odnesl bronzovou medaili Jaroslav Křička a zajímavé je, že mezi československými reprezentanty ve sprintu byl i Jan Hanč, básník, jehož nevšední umění bylo objeveno teprve v minulém desetiletí.

(Pokračování příště)

KONFERENCE VE "WHITE HOUSE" O OŽIVENÍ ETHNICKÉ ČINNOSTI

Na den 5. května t. r. byli pozváni představitelé bílých ethnických skupin ia koiferenci do "White House", na které se jednalo o oživení činnosti ethnických skupin (Ethnic Neighborhood Revitalization). Naši skupinu zastupoval, resp. byl pozván, předseda Československé Národní Rady Americké Dr. M. Ferjenčík. Kromě představitelů ethnických skupin konferenci byli přítomni četní oficiální představitelé různých vládních institutí, jako Secretary of Commerce Elliot L. Richardson, Assistant Secretary for Consumer Affairs z Department of Housing and Urban Development Mr. Constance Newman, Director Samuel M. Martinez z Community Services Administration, Administrator Mitchell Kobelinski ze Small Business Administration, President Msgr. Geno Baroni z National Center for Urban Ethnic - Affairs, Director Mr Alex Armendaris z Office of Minority Business Enterprise, Mr. Michael Novak, President of EMPAC, Mr. Warren H. Butler, Deputy Assistant to toe Secretary for Community Planning and Development (Department of Housing and Urban Development, Mr. Vincent Cianci, Mayor of Providence, Ms. Ralph Perk, Mayor of Cleveland, a četní představitelé tisku a telekomunikačních prostředků.

Na konferenci, která měla být všeobecně informativní proč a jak oživit činnost ethnických skupin, promluvili, kromě presidenta Geralda R. Forda, všichni shora uvedené oficiální osobnosti, kteří, po jejich přednáškách odpověděli na dotazy představitelů ethnických skupin a tisku.

Po této první konferenci tohoto druhu, budou následovat další konference, které mají jednat o praktických možnostech, jak např. nahradit kulturní střediska, kostely, parochie, sokolovny atd., které některé ehnické skupiny ztratily při jejich stěhování pod tlakem jiných ethnických skupin, jakož i o možnostech oživení a podpory malého ethnického businessu apod.

Zdá se, že toto oživení ethnických skupin administrace bere vážně. Naše ethnická skupina má eminentní zájem o toto oživení, jako jedna z nejvíce postižených.

Dr. M. Ferjenčík

VALNÝ SJEZD ČESKOSLOVENSKÉ KŘESŤANSKÉ DEMOKRACIE

(Hnutí Čs. křesťanských demokratů v exilu)

v Chicagu - Berwynu a v Lisle, Illinois, USA ve dnech 1.—6. června 1976

Program sjezdových dnů:

Pátek 4. června — Valné shromáždění v Berwynu — sál Peněžního ústavu Lincoln Federal, 6655 West Čermák Road — pod záštitou mayora města Berwynu E. Vacína.

11:00 hod. dop.—3 hod. odp. — odjezd do Lidic k položení věnce k pomníku lidických mučedníků. Položí br. Kusý za assistence Orla a Orlice.

7:15 hod. večer — zahájení sjezdového rokování:

1. Úvodní slovo — uvítání do Chicaga — br. František Šulc.
2. modlitba — za zdar sjezdu,
3. oficiální uvítání sjezd. delegátu místopředsedou Čs.K.D br. Rev. Dr. I. D. Franklinem a jejich představení,
4. vzpomínka na zemřelé: Pietní úvod — br. Vlad. Richter
5. pozdrav předsedy Čs.K.D. br. Jaroslava Kusého,
6. čtení zdravic,
7. kulturní pořad — zvuk. pásmo, hudba, recitace, zpěv, film z návštěvy J. E. Josefa kardinála Berana v Chicagu (pěv. sbor Lyra, Věrka Rolníčková, Ant. Slovák).

Sobota 5. června — Totéž místo konání sjezdu.

9:15 hod. dop.

1. Přijetí nových členů,
2. čtení zápisu z min. sjezdu s rozpravou — schválení,
3. zprávy funkcionářů, rozprava o nich,
4. udělení absolutoria odstupujícím členům Ústředního výboru.

Oběd — poledni odpočinek v téže budově: modlitba před obědem — (hostí Orel Chicago).

2:15 hod. odp.

5. volby předsedy, členů Ústředního výboru a zemských delegátů,
6. projevy nově zvolených
7. volné návrhy — všeobecná rozprava.

Večeře — večerní odpočinek v téže budově — modlitba před večeří — (hostí Orel Chicago).

7:15 hod. večer

8. projevy zástupců zpřátelených organizací a hostů, event. čtení dodatečně došlých sjezdových zdravic,
9. hlavní projev předsedy Hnutí Čs. křesťanských demokratů v exilu br. Jaroslava Kusého k veřejnému shromáždění.

Neděle 6. června — Sjezdové rokování v kapitulní síni opatství sv. Prokopa v Lisle, Ill., pod záštitou J. M. ndp. opata Tomáše J. Havlíka OSB.

11:00 hod. dop.

1. Mše sv. celebrovaná ndp. opatem Havlíkem v opat chrámu Páně.

12:15 hod. odp.

— společný oběd v refektáři opatství — modlitba hostí pan opat Havlík.

1:45 hod. odp.

2. v kapitulní síni: slavnostní zatlučení pamět. hřebu do orelského praporu,
3. poselství resolucí,
4. zakončení sjezdu — děkovná motlitba,
5. odchod k Mariánskému sloupu: položení věnce předsedou Čs.K.D. br. Jaroslavem Kusým za assistance Orla a Orlice ve stejnokrojích. Poté Mariánská pobožnost za účasti ndp opata Havlíka. Pobožnost povede náš Otec v duchovní správě pro české exulanty Rev. Vojtěch Vít OSB, za tech. výpomoci br. Karla Chrobáka.

Kolem 5:00 hod. odjezd na Československý den do Chicaga k rozhovoru s předsedou Výkonného výboru Rady Svobodného Československa dr. Mojmírem Povolným a s představiteli ČNRA — předsedou br. Dr. M. Ferjenčíkem a dalšími.

VR

Benson: Jeden klam

(Pokračování ze str. 7.)

nout si případu zákona CETA (Comprehensive Employment and Training Act), odhlasovaného Kongresem v roce 1973, který je tedy nyní tři roky starý. Zde je ukázka toho, jak tento zákon fungoval v Severní Karolíně:

"Do 2. února 1976 bylo vydáno z fondů CETA $9.536,768 na poskytnutí zaměstnání 73 osobám, což tedy činilo $130,640.67 na školení jedné osoby. Toto však představovalo pouze čtyři procenta z celkového počtu 1822 osob, kterým bylo podle programu poskytnuto školení k vůli zařazení do práce. Vcelku byl tento program splněn pouze na 1.1 procenta, berou-li se v úvahu všichni zapsaní kandidáti..."

Návrh zákona H.R. 50 slibuje, že do čtyř let sníží nezaměstnanost na tři procenta. Kdyby to bylo možno zařídit tak, aby opatření práce pro jednoho člověka stálo pouze $8,000, což se federální vládě nikdy nepodařilo, pak by celý tento projekt stál více než 34 bilionů dolarů!

KONGRES KSČ

Vo dňoch 12. až 18. apríla sa konal v Prahe XV. kongres KSČ. Predehrou k nemu bol kongres KSS, ktorý sa konal v Bratislave vo dňoch 23. až 26. marca.

Oba kongresy, ale najmä pražský, na ktorom moskovského protektora reprezentoval člen politbyra Komunistickej strany Sovietskeho zväzu Andrej Kirilenko, nebol ničím iným len teatralným vzdávaním povinnej úslužnosti, servilnej úcty a poslušnosti Moskve a to do takovej miery, že to muselo vyvolať odpor aj vlastných členov strany.

Očekávalo sa, že režim musí vzdať vďaku a úctu okupačnej mocnosti, ktorej jedine môže vďačiť za svoju existenciu, ale že to bude aj tak servilné, prekvapilo aj západných pozorovateľov. Moskva uložila pražskému zjazdu úlohu so širším poslaním pre svetové komunistické hnutie. Jeho základným motívom bola vernosť proletárskemu internacionalizmu a Sovietskemu zväzu. Všetky prejavy vedúcich predstaviteľov strany sa niesli v tomto zamerení. Praha kárala a dávala výstrahu tým komunistickým stranám v západnej Európe, ktoré nechcú uznať Moskvu za jediné autoritatívne centrum marxizmu-leninizmu. Toto heslo, ktoré má už svoju tradíciu v histórii KSČ, nebolo prenášané nikdy s takým patosom a takým dôrazom ako na tomto XV. zjazde strany. To má svoju príčinu v súčasnom postavení KSČ v národnom a spoločenskom živote našich národov. KSČ je úplne izolovanou inštitúciou, ktorá sa nemôže opierať ani o robotníkov, ani rolníkov ani o inteligenciu a mládež. Je to jednoducho strana aparátčikov vo službách okupanta. Táto okolnosť sa jednoznačne zrkadlí z Husákovej reči, ktorý aj pri takovejto pre komunistov slávnostnej príležitosti nemohol zamlčať, že by bol rád, keby sa do lona strany vrátili tí, čo za nádejnej liberalizácie v rokoch 1967, 68 a 69 mali určité spojenie so širokými masami ľudu. Husák vyzval disidentov liberalizácie, aby sa do strany vrátili. Stačí, aby "stáli pevne a uprimne na pozíciách socializmu a nášho priateľstva so Sovietskym zväzom a podporovali našu politiku." Nemienime špekulovať kolko z tých 450 tisíc bývalých a členstva pozbavených využije Husákovu ponuku. Na tom nezáleží. Faktom je, že Husákov režim nie z pozície sily lež z pozície slabosti až po období normalizácie a konsolidácie musel prísť takouto ponukou, lebo ďalšia izolácia strany od ostatného národa by mohla aj v Moskve otvoriť oči.

Pri tom z priebehov oboch zjazdov tiež jasne vyplýva, že strana nie je jednotná a že boj medzi frakciou konzervatívnych stalinčikov, vedených Biľakom a Indrou a umirnenejším krídlom (pri čom v českom prípade radikál Husák sa považuje za hlavu umirnených) je nateraz silnejší ako v predchádzajúcich rokoch. Potvrdzujú to napríklad určité systémové také frivalné formality ako je rozmiestnenie za predsedníckym stolom alebo poradie rečníkov hrali vždy veľmi dôležitú úlohu. A prihliadajúc k tomu, treba poukazovať na to, že medzi Prahou a Bratislavou to tiež veľmi nefunguje, lebo na zjazdu KSS do Bratislavy nešiel ani Husák ani druhý "silný" muž Biľak. Ďalej v Prahe na zjazde hral síce prvé husle Husák a Biľak sa ani k slovu neprihlásil, ale do moskovskej Pravdy slávnostný predzjazdový článok napísal Biľak a nie Husák. Konečne na samotnom zjazde v Prahe pri jeho zakľúčení sa zatlačená rivalita medzi obidvoma tábormi tiež manifestovala a to vtedy, že prítomný protektor z Moskvy Kirilenko povstal, z jednej strany podal Husákovi a z druhej strany Biľakovi ruku akoby na dokaz, že dve krídla musia spolupracovať pod moskovským protektorátom. A prítomní delegáti to pochopili.. keď tomuto výstúpeniu moskovského protektora zatlieskali.

V jednom sú však obe krídla zjedno; zrádzaní našich štátnych a národných záujmov a vo službe proletárskemu internacionalizmu, čo znamená vo službe Moskvy. Obe krídla uznávajú okupáciu našej vlasti ako službu proletárskemu internacionalizmu a vyjadrili to oba tábory takými slovami, ale nemajú obdoby nielen v našej alebo ani v histórii nijakého iného národa či štátu.

Biľak vo spomenutom článku v moskovskej Pravde napísal, že národne záujmy nemôžu mať nikdy prednosť pred povinnosťami internacionálnymi. A Husák to vyjadril asi takto: spolupráca so Sovietskym zväzom je základným garantom našej národnej slobody a štátnej nezávislosti. Bez tejto spolupráce nemôže byť ani slobody ani nezávislosti. Bez tejto spolupráce nemôže byť slobody ani socializmu v Československu.

A títo oddaní proletárski internacionalisti nezabudli ani na Brežneva, na hrdinu a veľkého priateľa okupovaného Československa. Potupné divadlo skončilo; po ňom ako predtým len brutálna moc sovietskej soldatesky udržuje režim, ktorý v potupnej zrade na našich národných a štátnych záujmov prekonal všetko z minulosti.

Intervence ČSNRA na State Department

Na žádost ČSNRA State Department intervenoval znovu u československ. ministerstva zahraničí o udělení víz členům rozdělených rodin a povolení návštěvních víz americkým občanům k návštěvě rodinných příslušníků v Československu. Čtyři osoby na tuto intervenci již obdržely emigrační pasy (rozdělené rodiny) a několik Američanů, kterým čs. úřady dosud zamítaly vydat vstupní vízum, obdrželi nyní povolení k návštěvě svých příbuzných.

Ještě jednou se vracíme k výročí smrti pražského arcibiskupa Josefa kardinála Berana (17. V. 1969); obrázkem sv. Otce Pavla VI. u smrtelného lůžka kardinálova v římském Nepomucenu.

POLŠTÍ BISKUPOVÉ A NOVÁ ÚSTAVA

Polští katolici pozorně sledovali postoj svých biskupů vůči pozměňovacím návrhům k polské ústavě. Biskupská konference vydala o těchto otázkách prohlášení již při svém 151. valném zasedání, 18. února letošního roku. Čteme v něm mezi jiným:

Biskupové odevzdali příslušným vládním úřadům dva memoriály, a to 9. a 26. ledna, ve kterých vyložili zásady, které polští katolíci pokládají za nepostradatelné k zajištění rovnováhy, míru a pokojného soužití ve společné vlasti. Ústava je nejvyšším řádem a zákonem, jímž každý svrchovaný národ má právo a povinnost zaručit základní práva svých občanů a definovat principy na nichž je založen stát. Polští biskupové proto považovali za svou přední povinnost zaujmout v tomto ohledu jasné stanovisko, zvláště proto, že v současné době převážnou většinu polského obyvatelstva, na něž se vztahují v ústavě obsažené zásady, tvoří katoličtí věřící. Tím nabývá celý problém nejen státního, nýbrž i morálního a sociálního rázu a proto biskupové, jako představitelé církve a občanů své vlasti, mají právo a povinnost vyjádřit v tomto směru své názory. Jak vyplývá z úředních prohlášení, ohlášené pozměňovací návrhy k ústavě vzbudily velký ohlas a komise pověřená jejich vypracováním obdržela mnoho dopisů, memoriálů a rezolucí. Všechny tyto dopisy, memoriály atd. byly legálně vyhotoveny a odevzdány. Ti, kteří je sestavili a podepsali, chtěli tím splnit svou občanskou povinnost a vyjádřit vlastní zájem o obecné dobro. To vše dokazuje citlivost a smysl pro zodpovědnost naší společnosti, která během staletí získala mnoho zkušeností a nabyla plného uvědomění. Obzvláště je citlivá vůči základním právům člověka a celého národa. Naše společnost chápe lidská práva v duchu své národní tradice jež vždy respektovala osobní přesvědčení a lidskou svobodu, v souladu s Prohlášením o lidských právech potvrzeným nedávno i konferencí v Helsinkách. O stejných právech jednají i dokumenty II. Vat. koncilu, jakož i encykliky Jana XXIII. a Pavla VI., zejména "Mír na zemi" a "Pokrok národů". Pokud jde o práva celého národa, je nutno připomenout, že jsme si je vydobyli během dějin, jak na poli kulturním, tak i v boji, např. za minulé světové války i za cenu těžkých obětí. Proto mají tato práva pro nás neocenitelnou hodnotu a význam.

(Pokračování na str. 13.)

Z činnosti Čs. nár. rady americké

Komise o evropské bezpečnosti a spolupráci (Watchdog Committee).

Slyšení o tzv. "Watchdog Committee" čili Commission on Security and Cooperation in Europe, která má dohlížet na dodržení úmluvy o lidských právech, podepsané v Helsinkách, se konalo dne 4. května t. r. Svědectví podali posl. Mr Fenwick, posl. Ed. Derwinski, posl. Eilberg, posl. L. P. McDonald, a sen. Buckley. Všechna svědectví byla dobře připravena. Dokumentární materiál, vypracovaný členy výboru ČSNRA ve Washingtonu, D.C., byl podvýborem kongresu upřímně oceněn. Osnova zákona o zřízení této komise bude do 15. t.m. doporučena k hlasování v poslanecké sněmovně (Kongresu). Senát ustavení této komise již doporučil, a tak stává naděje, že zákon o zřízení této komise bude odhlasován. Iniciativa na její zřízení vyšla od členů ČSNRA (sestra Faltusová a Dr. Hašek).

Druhé číslo Czechoslovak Newsletter

Rada svobodného Československa vydala druhé číslo své tiskové zprávy v angličtině, **Czechoslovak Newsletter 2**. Je věnováno konferenci v Helsinkách a tomu, jak komunistická vláda v Československu se snaží mást veřejnost tím, že tvrdí pravý opak: že západ, nikoli komunisté, porušují helsinskou deklaraci ve věcech svobody projevu, tisku a volného cestování a všeobecně ve věci lidských práv. Tento vpravdě orwellián̆ský výklad skutečné situace je doložen četnými citáty z Rudého práva, bratislavské Pravdy a jiných československých novin.

Czechoslovak Newsletter je určen k tomu, aby informoval vlivná místa v západním světě o skutečném stavu, v jakém žijí lidé v Československu.

Tisková zpráva II/5

Dr. SONNEFELDT ODPOVĚDĚL RADĚ SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

Dne 30. 3. 1976 zaslal předseda výkonného výboru Rady, prof. Mojmír Povolný dopis radovi Státního departmentu ve Washingtoně dr. Helmutu Sonnefeldtovi, ve kterém vyslovil obavu, že zprávy o tzv. Sonnefeldtově doktríně "organického spojení mezi Sovětským svazem a východní Evropou" vyvolávají otázku, zda Spojené státy ve skutečnosti nepodporují začlenění malých států střední a východní Evropy do Sovětského impéria a případně do Sovětského svazu samotného. Proti takovému výkladu předseda Rady naléhal, že za jediný organický vztah mezi Sovětským svazem a národní střední a východní Evropy může být pokládán jen ten, jenž je založen na následujících třech zásadách:

1. na zásadě svrchovanosti a rovnosti všech států včetně závazku, že Sovětský svaz se nebude vměšovat do vnitřních záležitostí žádného státu;
2. na zásadě nezávislosti včetně práva na politické sebeurčení každého státu;
3. na zásadě, jež zakazuje používání násilí proti kterémukoli státu.

Dr. Sonnefeldt odpověděl na tento dopis 5. 4. 1976, vyslovil politování, že tisk zkreslil jeho skutečný názor, a ztotožnil se se zásadami předloženými v dopise Rady těmito slovy: "Naše politika byla, je a bude povzbuzovat nezávislost, svobodu a národní svébytnost zemí ve střední a východní Evropě a podporovat čím dále tím normálnější vztahy mezi těmito zeměmi a ostatními státy na východě stejně jako na západě... Chceme, aby Sovětský svaz uznal situaci, ve které se tyto země budou těšit stále vzrůstajícímu nezávislému životu a naplňovat své národní tužby bez obavy z periodických vojenských intervencí a z jiných nástrojů útlaku. Připomněl jste složitost takové politiky, ale úplně souhlasím s Vaším výtečným závěrem, že "není nad silu vlády Spojených států a nad schopnost amerického lidu podporovat postupnou emancipaci zemí střední a východní Evropy z jejich úplné závislosti na Sovětském svazu."

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Štěstí Jeníkovo netrvalo však dlouho. V listopadu 1830 byl Jeník kteréhosi rána doma v Becchi. Vázal si právě svých pět švestek a vypravoval se k Donu Calossovi. Tu běží z Murialda posel: "Jeníku, honem, Dona Calossa ranila mrtvice." Jeník utíkal, co nohy stačily, aby zastal svého dobrodince naživu. Don Calosso byl ještě při dobrém vědomí, ale nemohl mluvit. Odevzdal Jeníkovi klíč, schovaný pod poduškou, a posunky mu naznačil, aby nedával nikomu, co najde ve skříncce, zamčené onim klíčem: to vše že náleží jemu. Lépe nemohl Don Calosso své upřímné poslední vule projevit. Dva dni poté 21. listopadu večer skonal Don Calosso u věku 75 let.

Ve skříncce, od které dostal Jeník klíč, bylo na 6000 lir. Byly by stačily, aby se Jeník protloukl studiemi. Jeník se však peněz ani nedotkl. Rozuměl sice dobře posunkům umírajícího kněze, také lidé, kteří smrti Calossově byli přítomni, mu říkali: "Velebný pán ti dal klíč od skříňky, a všechno, co je ve skříni, je tvoje; nebuď bláhový a vezmi si peníze. Také dříve ti přece říkával, že se o tebe postará." - Ale Jeník se bál i stínu nepoctivosti, posunku umírajícího nepovažoval za jeho přímou a výslovnou poslední vuli. Jakmile se dostavili příbuzní Dona Calossa, odevzdal jim Jeník klíč se slovy: "Zde je klíč od skříně. Váš strýc mi jej odevzdal, naznačuje mi, abych jej nikomu nedával. Lidé mi říkají, že si mám vzít, co je ve skříni; ale chci zůstati raději chudým a nerad bych zavdal příčinou k soudním rozepřím."

Dědic Calossuv otevřel skříňku a spočítal uložené peníze. Nabízel je Jeníkovi: "Vážím si přání svého strýce, ty peníze jsou tvé, vezmi si, kolik chceš." Jeník se na chvilku zamyslil, a odpověděl: "Nechci nic, mně je milejší nebe než všechna bohatství a poklady světa."

"Když nechceš, děkuji ti za tvou velkomyslnost," řekl dědic a vzal si všechno sám.

Po smrti Calossově byl Jeník opravdu na holičkách. Co teď? Na gymnasium jít nemohl, školní rok již příliš pokročil. Na štěstí byla zřízena při měšťanské škole v Castelnuovu pobočná třída latinská. Jeník byl přijat za žáka latinského kursu. První týdny spěchával denně ráno i odpoledne do kursu, urazil tak denně dvacet kilometrů. Cesta jej ovšem velmi unavovala. Zůstával tedy milý Jeník v Castelnuovu přes poledne, a vracel se domů až k večeru. Ale ani to Jeníkovu zdraví nesloužilo. Přicházel domů všecek zasněžený, zablácený a promočený. Aby nerozdrhal botu a ušetřil mamince vydání, chodíval Jeník i za nejhoršího počasí bos, nosíval botky pod paždí nebo na zádech, a obouval se až u Castelnuova. Nejednou přišel domů s nohama omrzlýma a zakrvácenýma. Byl by se zdravotně zničil. Matka mu proto našla v Castelnuovu byt u jistého Jana Roberta, místa krejčovského, zpěváka a hudebníka kostelního kůru. Teskníla velmi po milovaném synku, týdně spěchávala za ním do Castelnuova, donášejíc mu chléb na celý týden, a panu Robertovi plat za pohostinství: trochu obilí, vína a vajec. Loučíc se, neopominula snad nikdy říci: "Jeníčku, miluj především Pannu Marii."

První týdny bylo Jeníkovi v Castelnuovu teskno. Žáčkové castelnuovské školy se mu posmívali, že mu bude brzo šestnáct let, a teprve přichází do školy, smáli se mu, že pochází z pohrdané dědinky Becchi, směšným jim byl Jeníkův dlouhý kabát, koupený někde u vetešníka. Na posměšky spolužáků odpovídal Jeník toliko úsměvem, jeho tesknota tkvěla hlouběji. Navykl si upřímnému přátelství se svým bývalým dobrodincem, knězem Donem Calossem, a toužil spřátelit se s kněžími v Castelnuovu; ti však vědomě dbali jakési vzdálenosti od věřících. Velmi chladně, zdrženlivě a skoro slavnostně kráčívali ulicemi, jen se nadnášeli, na pozdrav odpovídali pozdravem, ale ani slova víc. Jeníkovi, roztouženému po kněžské lásce, zdáli se castelnuovští velební páni ledovými muži. Kdysi si postěžoval mamince: "Kdybych byl knězem, jednal bych jinak. Šel bych mezi děti, shromažďoval bych je kolem sebe, získal bych si jejich lásku, miloval bych je a pracoval bych slovem a radou pro jejich spásu. Jednal bych jako Don Calosso."

"Ach, synku, co tě napadá?" odvětila maminka. "Velební páni jsou lidé plní vědy, samá vážná myšlenka, neumějí ani promluvit s takovým klukem, jako jsi ty."

"Copak by je to stálo, kdyby mi řekli přívětivé slovo, kdyby se minutu se mnou zastavili?"

"Co chceš, aby ti povídali?"

"Nějakou myšlenku, která by prospěla mé duši."

"Nevidíš, kolik práce mají ve zpovědnici, na kazatelně, u nemocných a jinde?"

"A což, nejsme my, chlapci, také jejich ovečkami?"

"Ovšem že jste, ale oni nemají kdy s vámi se zabývat."

"A Kristus Pán měl kdy, když se zabýval s dítkami, a káral apoštoly, dítky odhánějící? Poroučel, aby je nechali přijíti k němu, protože jejich je království nebeské."

"Máš, synku, pravdu, ale co chceš dělat?"

"Já? Uvidíte, maminko! Jestli se stanu knězem, zasvětím veškerý svůj život dětem: nebudou mne vídat jen vážného a přísného, promluvím s nimi vždy napřed."

Ve škole prospíval Jeník brzo velmi dobře. Do latinského kursu chodili žáci z několika tříd. Výtečný profesor, kněz Emanuel Virano, rozdělil kursisty na několik oddělení a dosáhl moudrým vyučováním velkých úspěchů. Bohužel, odešel v dubnu 1831 z ústavu, a jeho místo suploval kněz Moglia, příbuzný rodiny Mogliovy, u které Jeník sloužil za pohůnka. Don Moglia hleděl na Jeníka neustále jako na pohůnka, a netajil se nikdy svým přesvědčením, že z dědiny Becchi nemůže pocházet nic kloudného, a Jeník že proto zůstane vždy jen oslem. Pohrdal Jeníkem také pro jeho věk.

Jeník chodil do prvního oddělení latinského kursu. Kdysi byla písemná úloha. Jeník poprosil pana profesora, aby směl psát úlohu pro třetí oddělení. Don Moglia se zasmál: "Co si troufáš? Neviš, že jsi z Becchi? Čeho jsou schopni Becchiané? Nech latiny, nic nesvedeš. Tam chod' na hřiby nebo vybírat ptačí hnízda; k tomu se hodíš, v tom se výtečně vyznáš, ale studovat latinu? Blbost!"

"Ale dovolte mi psát úlohu s třetím oddělením, uvidíte, že ji dovedu," prosil Jeník.

"Já nic neuvidím, protože tvé úlohy opravovat vůbec nebudu. Nemám kdy číst své koniny! Ostatně, dělej si, co chceš!"

Jeník šel do lavice a překládal s třetím oddělením latinský diktát do italštiny. Jakmile byl hotov, zanesl úlohu profesorovi: ten se pohrdlivě usmál, položil úlohu stranou na stolek, ani si ji nevšimnuv.

"Prosím, podívejte se na mou úlohu a opravte mi ji," prosil Jeník.

Už jsem ti řekl, že Becchiané nic nesvedou, nemají vůbec smyslu pro vyšší věci, rozuměl jsi?"

Někteří žáci však volali z lavic: "Prosím, přečtěte Boskovu úlohu, aspoň se zasmějeme jeho volovinám."

Profesor velice podléhal žákovské ulici, vzal Jeníkovu úlohu a četl. Úloha byla bez chyby. Profesor ji položil na stůl, zrudl a pravil: "Vždyť jsem řekl, že Bosko nic nesvede. Opsal úlohu od souseda, to je očividné; není schopen, aby tato úloha byla jeho prací."

Vtom vyskočil v lavici Jeníkův soused. Viděl, jak poctivě Jeník pracoval. Nic se nikoho netázal, ani s knížkou pod lavicí nepracoval. "Pane profesore," volal onen žák, "pravíte, že Bosko opsal úlohu, zde máte mou úlohu, račte ji srovnat." A nesl svou úlohu na stolek. Nepomohlo však nic.

Profesor se ještě víc rozčertil a končil: "Co vy mne budete učit? Už jsem řekl, že Bosko úlohu opsal, a tedy úloha je opsána."

Ubohý vychovateli! Ubohý Jeníčku!

Ve škole tedy se měl Jeník zle. Zato na bytě se měl dobře. Pan Robert naučil Jeníka zpívat, hrát na housle a tlouci na cimbál. O slavných mších svatých se Jeník uplatňoval i na kůru. A nejen to. Jeník se naučil u svého bytného krejčovině. Napřed přišíval jen knoflíky, potom obšíval knoflíkové dírky, potom se naučil šíti kalhoty, ba i kabáty. Netušil snad, že Boží Prozřetelnost sama jej vychovává pro budoucnost, že všech těch věcí bude kdysi potřebovati. Blízko krejčího Roberta bydlil kovář Evasio Savio. Jeník chodíval do kovárny rád, tahal měch, tloukl kladivem, piloval a svýma bystrýma a učenlivýma očima odkoukal velmi mnoho z řemesla kovářského. Práce ty konával Jeník ne z kratochvile, nýbrž z nouze, aby si nějaký groš přivydělal a ušetřil mamince vydání.

I jinak přišel ke groši. V Montafii, osadě nedaleko Becchi, konala se velká lidová slavnost. Přítomné kluky vábil vysoký máj, postavený na náměstí. V jeho koruně bylo pověšeno mnoho pěkných věcí. Kluci a výrostci se šplhali na strom, aby utrhli nějaký dárek, ale vyšplhali se taktak do třetiny stromu. Nemohli dál a sjeli po hladkém kmeni dolů. Jeník je pozoroval a postřehl, že nejsou praktičtí, že se pouštějí do šplhání příliš náhle a pak jim síly vypovídají. Přihlásil se, že poleze na strom také. Lezl klidně a pomalu. Co chvíle se nohama přitiskl ke stromu a odpočíval. Diváci nerozuměli Jeníkovým manévrům, pokřikovali na něho netrpělivě a posměšně, čekajíce, kdy sjede se stromu dolů. Vidouce však, že se pomalu a jistě šplhá výš a výš, umlkli a hleděli s utajeným dechem, jak Jeník už dosahuje koruny, jak se strom s ním na všechny strany kymácí, jak vztahuje ruku a schovává za ňadra utrženou peněženku s 20 lirami, uzenku a kapesník. Ohlušující potlesk burácel se všech stran, když Jeník se svými získanými cenami sjížděl po kmeni dolů. Měl něco zase na knihy a sešity.

V roce 1831 odstěhovala se Jeníkova maminka z Becchi do nedalekého dvorce Sussambrina. Tam trávil Jeník své první prázdniny, pomáhal bratru Josefovi na poli, polátal všem šaty, pospravoval polní náčiní. Úzkostně však myslil na nejistou budoucnost. Do Castelnuova už nepůjde, profesor Moglia je přesvědčen, že z Jeníka nemůže být nic kloudného, protože je Becchian. A na gymnasium do Chieri? Bože, kde sehnat prostředky?

Pokračování

Polští

(Pokračování ze str. 12.)

Memoriál, který biskupové zaslali parlamentní komisi, obsahuje tyto hlavní body:

1. Biskupové vyslovují své obavy z tendence, která hodlá ústavně znovu potvrdit vudčí úlohu strany ve státě. Upozorňují na nebezpečí, jež z toho vyplývají, tj., že všichni občané mohou být prakticky rozděleni do dvou kategorií a že celé naší společnosti může být tím vnucena ideologie historického materialismu, s níž věřící nemohou souhlasit. 2. Biskupům působí starost i další tendence, která chce znovu ústavně potvrdit příslušnost Polska ke světovému socialistickému táboru. Upozorňuji, že ústava nemůže obsahovat rozhodnutí jež by mohla omezovat svrchovanost polského národa a státu. Proto se biskupové odvolávají na zásady podepsané v Helsinkách, totiž na stejnou svrchovanost pro všechny národy, na nedotknutelnost hranic, na nevměšování se do vnitřních záležitostí atd. 3. Biskupové se rovněž obávají, že nyní platný filosofický systém může omezovat výkon občanských práv a povinností.

Tyto obavy polských katolíků se odráží v následujících požadavcích: 1. Stát je povinnen respektovat a bránit osobní práva každého člověka-občana. Základní lidská práva nemohou být podřizována plnění povinností. 2. Stát je povinnen respektovat práva rodiny a pomáhat jí při plnění jejích vlastních úkolů a povinností. Polští biskupové obzvláště zdůraznili, že rodina je předdější než práce, zaměstnání a ostatní sociální a politické skupiny. 3. Ústava má zaručit přiměřené podmínky pro rozvoj národa v souladu s jeho dějinami, kulturou a hodnotami. Národ nemůže být pohlcen nadnárodními či mimonárodními organismy. 4. Církev během dějin (vždy) sloužila národu, získala si zásluhy a proto v něm zapustila hluboké kořeny. Má tedy právo žádat, aby její poslání bylo plně respektováno. Svoboda církve, svědomí, vyznání, jakož i veřejná a soukromá svoboda kultu jsou nepostradatelnými podmínkami pro sociální mír v životě národa a státu. 5. Ústava má státu zaručit možnost, aby plnil své povinnosti prostřednictvím přiměřených institucí, tj. parlamentu a vlády, nezávislého soudnictví a úřadů, jakož i svobodných odborů. Vláda si má být vědoma vlastních povinností ke všem sociálním vrstvám národa a má je plnit v duchu spravedlnosti. Poslanci mají být voleni ve svobodných volbách a parlament má ručit za všechna práva a povinnosti občanů. 6. Memoriál biskupů připomíná i sociální a hospodářská práva venkovanů, především nedružstevníků, kteří mají obzvláštní význam pro obdělávání půdy a výživu celého národa. 7. Práva národa a státu na respektování vlastní svrchovanosti, národní kultury a sebeurčení, mají být ústavou náležitě zaručena a zdůrazněna, hlavně pokud jde o sebeurčení.

VOICE OF THE NATION

Joseph Cada

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

Part II

THE SONS BUILD ON THE FOUNDATIONS OF THE FATHERS

Czech-American Catholics after 1890

(Continued from last issue)

Meanwhile, having bought land on the outskirts of Cedar Rapids, they founded there a school, out of which eventually grew the parish of Saint Ludmila, and the American headquarters of their community. This conventual establishment, however, was also a temporary one. By 1930, the group acquired a new site in Omaha's suburb, Florence, where it transferred the convent and opened a four year high school for girls, the Academy of Notre Dame.

After the departure of the Nuns of Notre Dame from Fenton, the charge of the Hessoun Orphanage in 1920 descended upon the Nuns of the Holy Cross. Five nuns of that Order appeared at Fenton at the invitation of Dr. Hynek Dostal, the editor of the "Hlas". Their mother house was situated at Chocen, Moravia. The Holy Cross Sisters administered the orphanage to the time of its closing in the 1950's. By force of circumstances, not too favorable for them, they failed to develop in the manner of their predecessors, the Nuns of Notre Dame.

On August 15, 1931, an important change took place in the administrative organization of the Sisters of Notre Dame. Too large to be successfully supervised, the congregation of Horáždovice was divided into four provinces. Three of these were located in Czechoslovakia and one in the United States. Omaha became the center of the latter. At the time of the Order's reorganization in 1931, the Bohemian-American Notre Dame Province had a membership of sixty nuns, twelve novices, and eight aspirants. Save for the thirteen, who originally arrived at Fenton, all other sisters in the Province were American women, gathered largely from the cities and farmlands of the Midwest.

In the years which followed since their foundation, the Benedictine Sisters of the Sacred Heart prospered in both importance as a teaching order and as a community. From the first school at Saint Vitus, the professional activity of the nuns spread to several other Czech parishes in and outside of Chicago. It reached into Wisconsin, Nebraska, Ohio, and even as far as Texas. The Order, finally, was responsible for the organization of two Slovak schools and for the education of Slovak speaking nuns.

After their location at Lisle, the Benedictine Sisters ventured beyond the sole education of their members as teachers. With a dint of effort and some financial aid of the Czech Catholic group of Metropolitan Chicago, the community, led by Mother M. Genevieve, greatly enlarged the Convent, in order to provide accommodations for a girl's boarding and day high high school — the Academy of the Sacred Heart This accomplishment was subsequently augmented by the vision of Mother M. Aemilia, who added the Jaeger Junior College to the existing facilities of the Academy. At the time of their golden jubilee in 1945, the Czech Benedictine Nuns grew from three professed to 192 sisters, 7 novices, and 4 aspirants.

Together the Czech Benedictine and Notre Dame Sisters filled but a small fraction of the teaching positions in the Czech-American parochial schools. Yet their establishments must be viewed as pioneering efforts and examples of self-reliance stimulated by a desire to satisfy what at one time was an urgent need for Bohemian speaking teachers.

The process of adequate staffing of Czech parish schools also became the responsibility of non-Czech Orders, especially those established by German and Irish nuns. The Franciscan Sisters of Joliet, Illinois, and Milwaukee were for example, most helpful in guiding their Bohemian and Slovak novices and nuns into teaching positions of the Czech parish schools in Illinois, Wisconsin, and Indiana. The same was true of the Franciscans in Minnesota and Iowa.

In the Plains, particularly Texas and Oklahoma, the Sisters of Divine Providence and Incarnate Word generally staffed the Bohemian and Moravian schools. Their communities included considerable numbers of Czech Nuns, there being, according to the "Almanac Katolík", eighty Sisters in the Order of Divine Providence of Czech origin or antecedents in 1938. The secondary institutions maintained at Lisle and Omaha were equalled educationally, if not purely ethnically, by two schools administered by the Nuns of the Incarnate Word; namely, the Nazareth Academy at Victoria and St. Ludmila Academy at Shiner, Texas. The latter was maintained by an independent Convent of Bohemian Nuns of the Incarnate Word for many years and will be mentioned later. The Sisters of Divine Providence opened as early as 1896 in Our Lady of the Lake College at San Antonio, a school of higher learning attended by many Czech students.

CZECH-AMERICAN RELIGIOUS COMMUNITIES THE BENEDICTINES AND THE REDEMPTORISTS

Apart from their function as educators, the several religious male and female communities performed tasks and served interests which were indispensable for the preservation of the Faith and social welfare of the Czech-American group.

The list of activities in which the Czech-American religious orders engaged was impressive. Its principle contributions included spiritual and educational work in parishes which frequently were not wanted by secular clergy because of certain difficulties, establishment of parishes and missions in newly settled areas, education of clergy through maintenance of seminaries, missionary work, pioneering in the realm of journalism and periodical literature, direction of parish cultural, recreational, and fraternal life, and foundation of and service in old people's homes and orphanages. Several of these functions, indeed, demanded cooperative action inherent in a group rather than in the effort of an individual and were made available to the Czech community only through the work of monasteries and convents.

The labors of monks among Czech-Americans were the product of two religious orders; namely, the Benedictines and the Redemptorists. Of the two, the former served an area and gathered their members from throughout the United States. The latter were, by and large, concentrated in the East, and their beneficent work was reflected in New York and Baltimore particularly. The nucleus of either was German-American monastic life. The founders of the Czech Benedictines were the group of monks from Saint Vincent Archabbey in Pennsylvania; the initiators of the Redemptorists were, for the greater part, German speaking priests of the Order already established in the States.

Both Orders entered Czech-American life at the moment of a parish crisis. The Benedictine arrival to Saint Procopius at Chicago was coeval with the embarassing situation generated by the struggle between the hierarchy and a segment of the parishioners at Saint Wenceslaus church of that city. The law suit which resulted of it was settled by 1885. Its repercussions, however, resulted in a greatly strengthened Bohemian freethought and liberal group, on the one hand, and left a spirit or feeling of easily aroused disaffection on the part of those who stayed in the fold, on the other. In short, one of the factors which moved Father William Čoka to ask the Benedictines to take charge of Saint Procopius parish was a trace of tension which existed between him and some of his parishioners, inoculated by the past events at Saint Wenceslaus parish.

The factor of tension at Saint Procopius was a relatively minor matter when compared with the situation existing among the Czechs of both Baltimore and New York. The churches of Saint Wenceslaus in the former and Saints Cyril and Methodius in the latter were instituted in cities usually identified as seats of American radicalism and so-called progressivism. As seaports these cities harbored a motley collection of individuals of all possible social and political persuasions. Their population, as far as the Central Europeans were concerned, was a transient one. The family from Bohemia or Moravia, landing in either port, usually used it as a threshold to America and left it promptly for the Midwest and after 1890 for the Plains. Yet there were cases when instead of passing through some Czech family, because of its poverty, decided to stay.

Apart from the fact that some families had to seek residence in New York and Baltimore in order to eke out a living, there were Czechs especially in New York who stayed because they had a special kind of occupation. Such were the cigar makers and pearl button workers who left Bohemia and Moravia to find a pot of gold by plying their trade in the New World.

Neither New York nor Baltimore treated the cigar and button maker in too friendly a manner. It placed him in competition with others of his kind, paid him a pittance of a wage, and drove him to live in cheap tenement houses.

(Continued in next issue)

Italian Cultural Center Bicentennial Celebration

May 28 through July 4, 1976

Appreciation of our heritage is the very heart of America's Bicentennial Celebration.

It is with pride, then, that the ITALIAN CULTURAL CENTER at 1621 North 39th Avenue, Stone Park, Illinois, presents its series of events to reveal more and more our heritage and the Italian Contribution to this Country.

The theme of our celebration is "L'ANIMA ITALIANA" which stresses the continuity of the Italian presence in America, to show the role of the Italian in U.S. History and Italian-American to the American Culture.

1. The Art Exhibit will take place from May 28th through July 4, 1976. The Italian heritage is richly endowed by artisans of the past and perpetuated by those of the present. Our exhibit will have four sections.

a) — **PROFESSIONALS:** Twenty - five professional Italian American artists from all over the United States have accepted invitations to exhibit their work of various art specialties. These artists are regarded as outstanding in their fields.

b) — **NON - PROFESSIONALS:** Non-professional artists and students of art will be exhibiting their works in this section.

c) — **HEIRLOOMS, ANTIQUES, HISTORICAL DOCUMENTS, ART WORKS:** In this section of the exhibit there will be heirlooms, historical documents, antiques, and other art works, some of which will be on display for the very first time. Among the numerous works in this section, there will be two Bronzes by Vincenzo Gemito (the only other work in the United States by this great artist is in the New York Museum of Art). Also, an Original Tintoretto and a Bronze Station of the Cross by Alfio Faggi, who was one of the greatest sculptors in the United States and a forerunner of Manzu'. There will be a special exhibit by the Famee of Furlane di Chicago of Terrazzo and a display of jewelry by the Silvestri Jewelry Manufacturing Company.

From Friday, June 25 through Sunday, June 27, there will be special exhibit of the Colonel Frank Ches-

(Turn to page 16)

Dr. Ludvik Nemec:

THE CZECHOSLOVAK STATE — A CRUEL SLAVEMAKER OF THE CHURCH

(Conclusion from last issue.)

Aware of the fact that the baseness of their behavior and the stupidity of their orders became public knowledge during the months preceding the Russian invasion, they now issue their orders orally rather than in writing, thus increasing their chances of accusing ministers of public disobedience. And any disobedience or conflict resulting from their supervision of the churches or clergy is viewed as a criminal act.

Among their many rights, the Secretaries for Religious Affairs possess the all-important right to issue or take away the state's "approval," i.e., the license necessary for discharging of ministerial duties. Upon graduation from a seminary (a worthy accomplishment, since the state supervises both the admission and enrollment of the seminarians), a graduate must first secure an approval of eligibility for the ministry, issued not by the church authorities but by the state. According to one report, it is now more an exception than a rule to secure the approval, and thus many seminary graduates are barred by the state from entering their chosen vocation. And any act of civil disobedience — defined as such by the local Secretary for Religious Affairs — is punished by revoking the approval. It is estimated that by now about one third of the trained clergy of the Catholic Church either never given the approval or lost it by the action of a local Secretary for Religious Affairs. A higehr official of the Office for Religious Affairs also has the right of approving or not approving candidates for the various offices within the church hierarchy. Thus the church is finding itself under the leaderhhip of mostly old or timid men who do not have the vigor or the courage to stand up against the state's demands. This often results in tensions within the church. While everyone, clergy nad laity alike, realizes the difficulty of negotiating with a government determined to convert the whole population to Marx-Leninism, there are strong voices in the church calling for a more vigorous, fearless, courageous leadership, for abandonment of the policy of appeasement, of the world public opinion, etc. Within this group, the opinion prevails that the government is eager to project a favorable image abroad, and that a severe criticism of its church policy in the world press, at an international gathering, by a world body, and the like would indeed result in loosening the state's grip over the church.

The enedless, mostly futile battles with the Ministry of Culture or with the local Secretaries for Religious Affairs are by no means the only frustrations that the churches and churchmen are subject to. There are numerous other difficulties as well. As stated before, the Czechoslovak Constitution of 1949 rules that the state is in charge of denominational finances and pays ministerial salaries; it is, of course, not made public that the ministerial salaries have been set far below the scale applicable to any other group. While the salaries of other professional people — by no means the most prosperous group — range from 2000 crowns to 4000 crowns, the ministerial salaries have been set at about 600 crowns, an amount totally inadequate even for the minimal expenses. Though adjustments due to inflation have been made several times for other wage earners, the promotions or advancement in work are as customary occurrences in Czechoslovakia as they are elsewhere, there are no adjustments, no promotions, no advancement in the priestly salaries. Thus the Communist State, which is supposed to protect the rights of the working class, is creating a new clerical proletarianism in making it more dependent on the State. This indecent practice, where State subsidy is interrelated with the State's exploitation of individuals, is the most humiliating way of making one's living. By making them beggars, the servile servants to the State, the Czechoslovak State not only deprives its citizens of all fundamental rights, but takes away their dignity, corrupts the very nature of the nation, and destroys its very soul. Even the Roman Caesar did not dare to go that far despite the fact that the then accepted ideology made him as God's representative on earth. The Czechoslovak Socialist Republic in its absolutist autocracy attempts even to replace God Himself, so that its enslaved citizens have to accept the Communist State as their worshipping idol. And what an ironic sarcasm is it when calling itself a "people's democracy" while playing this shameful role of a cruel slave-maker of the Church. The old and still valid mandate: "Give to God what is God's, and to Caesar what belongs to Caesar" is totally absorbed here by a brutal Czechoslovak Caesar instead. It is about time that the close of the XXth century the free world should become more mindful of this tragedy going on in the center of cultural Europe, and should more clearly realize that this flagrant arrogance of Czechoslovak Caesar should finally come to its end. Enough is enough! And let it be soon! And perhaps Cicero's famous exclamation: "Quousque tandem Catilina, abuteris patientia nostra?" should serve as analogous warning to Czechoslovak Communists: "How much longer will you be abusing the patience of Christians?"

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski

CHICAGO, ILLINOIS 60623

277-8500

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

FULL EMPLOYMENT... A CAMPAIGN HOAX

The planners of Washington are working overtime these days. They are planning to defraud you and me with political year hoaxes. If we do not see through these emotional and fraudulent issues, we could wind up in the same boat as Great Britain. . . bankrupt and ready for a Communist dictator.

Employment for everybody who will work is a very real concern of almost every American citizen. But, while most Americans want to work, they want to work at a job of their own choosing and a location of their own choice. That just won't be possible if the newest attempt to impose pure socialism on the citizens of this country succeeds. It is officially H.R. 50, called the Humphrey-Hawkins Bill or the Full Employment and Balanced Growth Act. It is sponsored by the same crowd in both the House and the Senate who gave us the Master Planning Act of 1975, called officially the Humphrey-Javits Balanced Growth and Economic Planning Act of 1975. The same set of planners, to a large degree, both in and out of government, who wrote that act have had a hand in writing this new one.

The list of sponsors in the Congress reads like a roll call of the membership of the MCPL, Members of Congress for Peace through Law, the one-world crowd which gave us the new Declaration of Interdependence by which Americans are supposed to deny our concept of "national sovereignty" and be led willingly into a United Nations one world government.

H.R. 50... A Planning Bill

While the sponsors of this new Bill are calling it a "jobs" law, it is more of a master planning act. In order to provide public works jobs for the unemployed, in the words of Senator Humphrey, the bill "provides a new institutional structure and process within which the President, Congress and the Federal Reserve are required to develop each year common economic goals and priorities so that there is a clear set of national targets to be pursued." It directs the redistribution of the wealth of the nation and requires the President to create a comprehensive jobs program to guarantee full employment.

This Bill would work. . . in the Soviet Union, or in Cuba, or in any other country where there is no freedom of choice, freedom to protest, or freedom to make a living according to the willingness of the individual to work hard and to take risks with his own money. But, it won't work in the United States . . . unless we give up our freedom to these planners who want to tell us where to work, at what kind of job we will work, and how we will think and where we will be.

CETA... A Good Example

We don't have to wait to find out how this kind of Socialism will work out. In 1973 Congress passed the Comprehensive Employment and Training Act. It is now three years old and in North Carolina alone this is the way it has worked:

"As of February 2, 1976, $9,536,768 of CETA funds were spent for the placement of 73 individuals in jobs—an expenditure of $130,640.67 per trainee. The placing of 73 individuals represents only 4 per cent of the planned placement goal of 1822 trainees, and only 1.1 per cent of total enrollments in the program. Total cost to American taxpayers . . . $1,297,913.

H.R. 50 says it will bring unemployment down to 3 per cent within no more than 4 years. If it could be done at a cost of only $8,000 per job (which the Federal government has never done). . . . the cost would be over $34 billion!

TENTH ANNUAL WORLD COMMUNICATIONS DAY

The Archdiocese of Chicago will observe the Tenth annual World Communications Day on Tuesday, May 25. John Cardinal Cody, Archbishop of Chicago, will be the principal celebrant of a special Mass that afternoon for members of the media, concelebrated with priests serving in the field of communications.

Following the Mass, at 5:15 p.m. in Holy Name Cathedral, the Cardinal will host a reception in the Cathedral cafeteria for media workers and their wives/husbands — usually attended by some 350 representatives of press, radio and television and allied fields: broadcast executives and television crews, reporters and editors of daily and community newspapers, artists, magazine writers, wire service representatives, public relations counsel, etc.

Purpose of the celebration, inaugurated by Pope Paul VI in 1967, is to call attention to the importance of the modern media in the life of people in our times; to honor men and women who work in communications; and to encourage the public as viewers, listeners and readers to consider their own obligations toward making discerning use of communication means.

This year's theme, chosen by the Holy Father, is one of particular relevance for the United States in our Bicentennial year: "The Mass Media and the Fundamental Rights and Duties of Man." The "dual right/duty" relationship is as applicable to communications as to other areas of life, the Vatican's Pontifical Commission on Social Communications points out. "This has always been true, but it is even more so when it is a matter of assisting man through the exchange of information to become fully aware of his fundamental rights and duties and helping him to discover the necessary moral resources so as to ensure respect for these rights." In this area, Catholics are urged to "be in the forefront."

SISTER MARGARET MARY SCHIMA, O.S.B. OBSERVES SILVER JUBILEE

On Sunday, May 23rd., Sister Margaret Mary Schima, O.S.B., Prioress of the Benedictine Sisters of Byzantine Rite and Principal of Sts. Peter and Paul School in Warren, Ohio, will celebrate the Anniversary of her twenty-fifth year of religious life. Sister will be honored by a special Divine Liturgy at 12:00 Noon at Sts. Peter and Paul Church. His Excellency, the Most Rev. John Bilock, D.D. will celebrate the Liturgy of Thanksgiving and will represent Archbishop Stephen J. Kocisko, D.D., and the Archdiocese of Munhall. The Liturg will be followed by a receptic: at the School Auditorium.

Sister Margaret Mary is the daughter of Mr. and Mrs. Frank J. Schima, Sr., formerly of Chicago and now residing in Rock Island, Illinois. Sister entered the Sacred Heart Convent Lisle, Illinois on July 11, 194[illegible] and made her profession of her first vows on June 25, 1951. The final vows were pronounced on June 25, 1954.

After earning her Bachelor of Arts degree from DePaul University in Chicago, Sister successfully completed, with honors, the requirements for a Master of Arts degree in Educational Administration from John Carroll University in Cleveland. She has also taken post graduate courses at DePaul University; Youngstown State University; University of Colorado and Catholic University in Washington, D.C.

Her teaching career began at Sacred Heart Academy in Lisle and from there she went to St. Vitus School in Chicago where she taught for 9 years in grades 5-8. Two of these years Sister served as Principal of the School and Superior of the Convent.

In 1961, her new assignment was as Principal of Sts. Peter and Paul School in Warren, Ohio and as Superior of the Convent. When the Parish decided to begin a high School, Sister Margaret Mary implemented the State of Ohio regulations in developing the curriculum and policies. She assumed the duties as Principal of the new high school as well.

When a need arose in Berwyn, Illinois Sister was sent to finish the school year as Principal of St. Mary of Celle School. She returned to Warren the following August.

In 1965, the Byzantine Rite Sisters of the Lisle Community were assigned to form the foundation of a new Independent community in Warren. Sister Margaret Mary as appointed as superior and Administrator of the new foundation. Sister was instrumental in obtaining the official decree from Rome a few years later, establishing the independent Priory of the Queen of Heaven. On the day of the official Foundation Ceremonies, February 2, 1969, the Chapter members of the new community elected Sister as their first Prioress for a term of four years. She was subsequently re-elected for another four year term which she is presently fulfilling.

In 1970, the Sisters built and dedicated their new Mother house Convent on Squires Lane in Howland Township.

Besides her other duties, Sister Margaret Mary is active in Pastoral Ministry. She is also a member of the National Catholic Education Association and is a Lodge Secretary and member of the Greek Catholic Union. She is also a member of the Leadership Conference of Women Religious of the United States of America and the Conference of the American Benedictine Prioresses. Sister Margaret Mary has one sister, Mrs. L. Raymond (Marie) Berger of Rock Island and one brother, Dr. Frank J. Schima, Jr., a Physicist with the National Bureau of Standards in Washington, D.C. Sister is the niece of the late Francis W. Jedlicka, leader of Czech Catholics in Chicago.

Join our tour to the 41st International Eucharistic Congress sponsored by the National Alliance of Czech Catholics

August 5th to August 10th, 1976

THURSDAY, August 5.:

7:00 A.M. — Motorcoaches will depart from Chicago and Berwyn via the Illinois, Indiana, Ohio and Pennsylvania Turnpike arriving in McKeesport, Pennsylvania for overnight at the SHERATON MOTOR INN. Restaurant and swimming pool. (Lunch Stop Enroute.)

FRIDAY, August 6.:

9:00 A.M. - We continue on the Pennsylvania Turnpike through the beautiful rolling hills and mountains of this interesting and historical state to our lodging for the next three nights at the GEORGE WASHINGTON MOTOR LODGE, Willow Grove, Pennsylvania. (20 Minutes from downtown Philadelphia).

SATURDAY, August 7.:

8:45 A.M. — Depart MOTOR LODGE for St. Peter's Church, 5th Street and Girard Avenue, Philadelphia.

10:30 A.M. — Divine Liturgy with Czech Songs. Our Children will participate in National Costumes.

11:00 A.M. — Pontifical Czech Mass by Most Reverend Bishop Morkovsky of Houston and Galveston Texas, assisted by bishops, prelates, and priests. 3,000 Czechs are expected to attend this Mass. The Church is also the location of the tomb of the Blessed John Neumann, who is of Czech origin and who will hopefully be canonized this year.

A Get-Together will follow the Mass.

5:00 P.M. — Return to MOTOR LODGE.

SUNDAY, August 8.:

11:00 A.M. — Depart MOTOR LODGE for sightseeing tour of Historical Philadelphia with Local Guides.

4:00 P.M. — Procession of the Nations and States from the Spectrum Sports Arena to J.F.K. Stadium.

5:00 P.M. — Statio Orbis will be celebrated by Pope Paul VI., health permitting or his personal representatives, the Papal Legate. 200,000 persons will be seated inside, another 150,000 will be able to participate in the proceedings from the outside stadium.

Evening return to the MOTOR LODGE.

MONDAY, August 9.:

8:00 A.M. Board Motorcoaches for Washington, D.C.

11:00 A.M. — Arrive Shrine of the Immaculate Conception for Mass, Tour and Lunch.

2:00 P.M. Local Guides will board our buses for a 3 Hour Sightseeing Tour of the Capitol City.

5:00 P.M. — Depart Washington, D.C. - Arriving Hagerstown, Maryland for overnight at the SHERATON MOTOR INN.

TUESDAY, August 10.:

7:00 A.M. — Depart Hagerstown Late Arrival in Chicago and Berwyn.

The cost of the trip varies, depending upon the type of accommodations you will share at the GEORGE WASHINGTON MOTOR LODGE.

2 people sharing a room
Cost per person - $170.00;
3 people sharing a room -
Cost per person - $157.00;
4 people sharing a room
Cost per person - $148.00.

Full payment must be mailed to:

CIHAK WORLD TRAVEL, Inc.
6302 West Cermak Road,
Berwyn, Illinois 60402.

Please reserve . . . . seat(s) on the Motorcoach Tour to the 41st INTERNATIONAL EUCHARISTIC CONGRESS sponsored by the National Alliance of Czech Catholics to Philadelphia and Washington, D.C. departing Thursday, August 5th and returning August 10th, 1976.

Enclosed is check in the amount of $ . . . . . (Full Payment Only/No Deposits).

Name(s) . . . . . .
Address . . . . . .
City . . . . . State . . . .
Zip Code . . . . . Telephone number . . . . . Age . . .

COST INCLUDES: Round Trip Transportation from Chicago and return. Accommodations as outlined in itinerary. Lunch at the Shrine of the Immaculate Conception. Sightseeing of Philadelphia and Washington, D.C. Tip for handling baggage in McKeesport and Hagerstown. Tip to bus drivers and sightseeing guides.

*Revised Itinerary.

COMMUNISM ADVANCES EVERYWHERE

WHAT CAN STOP IT?

After the cold war and Fascism, what do the militant atheists of Russia say has been their

NUMBER ONE HINDRANCE to world-wide Communism?

They themselves say it is the

BLUE ARMY

Send a stamped, self-addressed envelope (large) and learn why.

The Blue Army
Washington, N.J. 07882

In the October, 1967 edition of SCIENCE AND RELIGION, FIFTIETH ANNIVERSARY issue of the voice of atheism in Russia, their own historic analysis of the progress of militant atheism in the world cited Fascism (Hitler, etc.), the Cold War and the Blue Army as the major obstacles to world-wide militant atheism.

Italian Cultural Center

(Continued from page 14)

row private art collection. d) — **CRAFTS FROM ITALY:** The artistic crafts of forty companies from Italy will be on display, including jewelry, furniture, ceramics, wood carvings, glasswork, marble work, enameled work, wrought iron, weaving, etc.

2. Presentation of a Certificate, recognized by the Italian Government, to approximately 300 grammar school children now attending Italian classes in eight (8) locations — at 3 o'clock P.M. June 30th. For that occasion an exact replica of the "LIBERTY BELL" will be on display at the Center, from 10:00 A.M. to 8:00 P.M., sponsored by the State of Illinois, with the assistance of two State Troopers.

3. Entertainment ... a) The Italian Radio and Theatre Club will present four plays: "Filomena Marturano" (repeated twice) of Eduoardo DeFilippo; "Il Beretto Sonagli" of Luigi Pirandello; and "Il Castigamatti" adaptation by Svetoni of Walter Chester, "La Bisbetica Domata." b) Four concerts with orchestras and invidual shows. The concerts will include both classic and popular music.

4. A series of eight (8) films among these most representative of the Italians and Italian-American film-makers. These films were suggested by Ben Lawton of Purdue University and Ralph Amelio of Willowbrook High School, both instructors of films and communications media.

5. A series of four (4) travelogs on Italy, especially of places least known, yet not less beautiful or interesting, like the Dolomites, the Eruption of Volcano Etna, etc.

Anyone interested in more information or in helping on a committee, please call the ITALIAN CULTURAL CENTER — 345-3842.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription. Our double-check system guarantees accuracy.

THE **REXALL** DRUG STORE

RIEDL'S PRESCRIPTION PHARMACY

3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS

For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief

ELASTIC STOCKINGS

We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY

Jedokaz — Všehochuť

YOUR ATTIC AND BASEMENT MAY HAVE VALUABLE JUNK (Antique)!
Make Your Spring Cleaning Profitable
CALL RUSS & BOB
The Wholesale Wholesalers
At 262-2630 after 6 p.m.
LEAVE MESSAGE.

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623